

Europeiska unionens officiella tidning

L 63

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtioförsta årgången

7 mars 2008

Innehållsförteckning

I Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras

FÖRORDNINGAR

Kommissionens förordning (EG) nr 208/2008 av den 6 mars 2008 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 1

★ **Kommissionens förordning (EG) nr 209/2008 av den 6 mars 2008 om godkännande av ett nytt användningsområde för *Saccharomyces cerevisiae* (Biosaf Sc 47) som fodertillsats ⁽¹⁾ 3**

DIREKTIV

★ **Kommissionens direktiv 2008/39/EG av den 6 mars 2008 om ändring av direktiv 2002/72/EG om material och produkter av plast som är avsedda att komma i kontakt med livsmedel ⁽¹⁾ 6**

II Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt

BESLUT

Rådet

2008/203/EG:

★ **Rådets beslut av den 28 februari 2008 om genomförande av förordning (EG) nr 168/2007 vad gäller antagande av ett flerårigt ramprogram för Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter för 2007–2012 14**

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

(forts. på nästa sida)

Kommissionen

2008/204/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 10 oktober 2007 om det statliga stöd som Frankrike beviljat för reformen av formerna för finansiering av pensioner till statstjänstemän vid La Poste [delgivet med nr K(2007) 4545] ⁽¹⁾.....** 16

REKOMMENDATIONER

Rådet

2008/205/EG:

- ★ **Rådets rekommendation av den 3 mars 2008 om anpassning av rekommendation 98/376/EG om parkeringstillstånd för personer med funktionshinder, med anledning av Republiken Bulgariens, Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Rumäniens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till Europeiska unionen** 43

III Rättsakter som antagits i enlighet med fördraget om Europeiska unionen

RÄTTSAKTER SOM ANTAGITS I ENLIGHET MED AVDELNING VI I FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONEN

- ★ **Rådets beslut 2008/206/RIF av den 3 mars 2008 om att definiera 1-bensylpiperazin (BZP) som ett nytt psykoaktivt ämne som ska underställas kontrollåtgärder och straffrättsliga bestämmelser** 45

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 208/2008

av den 6 mars 2008

om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1580/2007 av den 21 december 2007 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordningar (EG) nr 2200/96, (EG) nr 2201/96 och (EG) nr 1182/2007 avseende sektorn för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, särskilt artikel 138.1, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 1580/2007 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 138 i förordning (EG) nr 1580/2007 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 7 mars 2008.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 6 mars 2008.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling*

⁽¹⁾ EUT L 350, 31.12.2007, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 6 mars 2008 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	JO	72,2
	MA	56,3
	TN	120,5
	TR	90,9
	ZZ	85,0
0707 00 05	EG	178,8
	TR	199,4
	ZZ	189,1
0709 90 70	MA	98,7
	TR	156,2
	ZZ	127,5
0709 90 80	EG	238,6
	ZZ	238,6
0805 10 20	EG	44,7
	IL	55,5
	MA	56,9
	TN	50,6
	TR	87,7
	ZZ	59,1
0805 50 10	EG	95,9
	IL	110,2
	TR	126,9
	ZZ	111,0
0808 10 80	AR	97,3
	CA	73,8
	CN	92,5
	MK	42,4
	US	107,1
	UY	89,9
0808 20 50	ZZ	83,8
	AR	78,8
	CL	81,3
	CN	58,4
	US	123,2
	ZA	95,0
	ZZ	87,3

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden "ZZ" betecknar "övrigt ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 209/2008

av den 6 mars 2008

om godkännande av ett nytt användningsområde för *Saccharomyces cerevisiae* (Biosaf Sc 47) som fodertillsats

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 av den 22 september 2003 om fodertillsatser ⁽¹⁾, särskilt artikel 9.2, och

av följande skäl:

(1) Förordning (EG) nr 1831/2003 innehåller bestämmelser om godkännande av fodertillsatser och de skäl och faranden som gäller för ett sådant godkännande.

(2) I enlighet med artikel 7 i förordning (EG) nr 1831/2003 har en ansökan om godkännande av det preparat som anges i bilagan lämnats in. Till ansökan bifogades de uppgifter och handlingar som krävs enligt artikel 7.3 i den förordningen.

(3) Ansökan gäller godkännande i kategorin "zootekniska tillsatser" för ett nytt användningsområde för preparatet *Saccharomyces cerevisiae* NCYC Sc 47 (Biosaf Sc 47) som fodertillsats för slaktsvin.

(4) Användning av preparatet av *Saccharomyces cerevisiae* NCYC Sc 47 godkändes för mjölkkor genom kommissionens förordning (EG) nr 1811/2005 ⁽²⁾, för slaktboskap genom kommissionens förordning (EG) nr 316/2003 ⁽³⁾,

för avvanda smågrisar genom kommissionens förordning (EG) nr 2148/2004 ⁽⁴⁾, för sugor genom kommissionens förordning (EG) nr 1288/2004 ⁽⁵⁾, för slaktkaniner genom kommissionens förordning (EG) nr 600/2005 ⁽⁶⁾, för hästar genom kommissionens förordning (EG) nr 186/2007 ⁽⁷⁾, för mjölkgetter och mjölkfår genom kommissionens förordning (EG) nr 188/2007 ⁽⁸⁾ samt för slaktlamm genom kommissionens förordning (EG) nr 1447/2006 ⁽⁹⁾.

(5) Nya uppgifter har lämnats in till stöd för en ansökan om godkännande för slaktsvin. I sitt yttrande av den 22 november 2007 konstaterade Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (nedan kallad myndigheten) att *Saccharomyces cerevisiae* (Biosaf Sc 47) redan bedömts vara säker för konsumenten, användaren och miljön i dess tidigare yttranden ⁽¹⁰⁾. Myndigheten konstaterade vidare att användningen av preparatet inte utgör någon risk för denna nya djurkategori och att användningen kan förbättra resultatparametrarna hos slaktsvin. Myndigheten anser inte att det finns behov av särskilda krav för övervakning efter utsläppandet på marknaden. Den bekräftade även den rapport om analysmetoden för fodertillsatsen som lämnats av det referenslaboratorium som inrättats på gemenskapsnivå i enlighet med förordning (EG) nr 1831/2003.

(6) Bedömningen av preparatet visar att det uppfyller villkoren för godkännande i artikel 5 i förordning (EG) nr 1831/2003. Preparatet bör därför godkännas för användning i enlighet med bilagan till den här förordningen.

(7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

⁽⁴⁾ EUT L 370, 17.12.2004, s. 24. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1980/2005 (EUT L 318, 6.12.2005, s. 3).

⁽⁵⁾ EUT L 243, 15.7.2004, s. 10. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1812/2005 (EUT L 291, 5.11.2005, s. 18).

⁽⁶⁾ EUT L 99, 19.4.2005, s. 5. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 496/2007 (EUT L 117, 5.5.2007, s. 9).

⁽⁷⁾ EUT L 63, 1.3.2007, s. 6.

⁽⁸⁾ EUT L 57, 24.2.2007, s. 3.

⁽⁹⁾ EUT L 271, 30.9.2006, s. 28.

⁽¹⁰⁾ Vetenskapligt yttrande från panelen för tillsatser och produkter eller ämnen som används i foder med anledning av en begäran från Europeiska kommissionen om säkerheten och effekten av Biosaf Sc 47 (*Saccharomyces cerevisiae*) som fodertillsats för slaktsvin ("Safety and efficacy of Biosaf Sc 47 [*Saccharomyces cerevisiae*] as feed additive for pigs for fattening"). EFSA Journal (2007) 585, 1–9.

⁽¹⁾ EUT L 268, 18.10.2003, s. 29. Förordningen ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 378/2005 (EUT L 59, 5.3.2005, s. 8).

⁽²⁾ EUT L 291, 5.11.2005, s. 12.

⁽³⁾ EUT L 46, 20.2.2003, s. 15.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

i bilagan ska godkännas som fodertillsats enligt villkoren i den bilagan.

Artikel 1

Artikel 2

Det preparat i kategorin "zootekniska tillsatser" och i den funktionella gruppen "medel som stabiliserar tarmfloran" som anges

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 6 mars 2008.

På kommissionens vägnar

Androulla VASSILIOU

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Tillsatsens identifika- tionsnum- mer	Namn på innehå- varen av godkän- nandet	Tillsats (handelsnamn)	Sammansättnings, kemisk formel, beskrivning, analysmetod	Djurart eller djur- kategori	Högsta ålder	Lägsta halt	Högsta halt	Övriga bestämmelser	Godkännandet gäller till och med
						cfu/kg helfoder med en vattenhalt på 12 %			
Kategori: zootekniska tillsatser. Funktionell grupp: medel som stabiliserar tarmfloran									
4b1702	Société Industrielle Lesaffre	<i>Saccharomyces cerevisiae</i> NCYC Sc 47 (Biosaf Sc 47)	Tillsatsens sammansättning: Preparat av <i>Saccharomyces cerevisiae</i> NCYC Sc 47 som innehåller minst 5 × 10 ⁹ CFU/g Beskrivning av det verk samma ämnet: <i>Saccharomyces cerevisiae</i> NCYC Sc 47 Analysmetoder (!): Ingiutningsmetod med användning av agar med kloramfenikol och jästextrakt, enligt ISO 7954 Polymeraskedjereaktion (PCR)	Slaktsvin	—	1,25 × 10 ⁹	1,00 × 10 ¹⁰	Ange följande i bruks- anvisningen till tillsatsen och förblandningen: lagringstemperatur, lag- ringstid och stabilitet vid pellettering	27 mars 2018

⁽¹⁾ Närmare information om analysmetoderna finns på webbplatsen för gemenskapens referenslaboratorium: www.irmm.jrc.be/crl-feed-additives

DIREKTIV

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2008/39/EG

av den 6 mars 2008

om ändring av direktiv 2002/72/EG om material och produkter av plast som är avsedda att komma i kontakt med livsmedel

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1935/2004 av den 27 oktober 2004 om material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel och om upphävande av direktiven 80/590/EEG och 89/109/EEG ⁽¹⁾, särskilt artikel 5.2, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens direktiv 2002/72/EG ⁽²⁾, som är ett särdirektiv i den mening som avses i förordning (EG) nr 1935/2004, harmoniseras bestämmelserna om godkännande av material och produkter av plast som är avsedda att komma i kontakt med livsmedel.
- (2) I direktiv 2002/72/EG fastställs förteckningar över ämnen som är godkända för tillverkning av dessa material och produkter, särskilt tillsatser och monomerer, begränsningar för användningen av dessa ämnen samt regler om märkning och information till konsumenter eller livsmedelsföretagare om korrekt användning av dessa material och produkter.
- (3) Den aktuella förteckningen över tillsatser i direktiv 2002/72/EG är ofullständig i den mening att den inte omfattar samtliga ämnen som för närvarande tillåts i en eller flera medlemsstater.
- (4) Enligt artikel 4.1 i direktiv 2002/72/EG i dess nuvarande lydelse ska förteckningen över tillsatser betraktas som ofullständig tills kommissionen i enlighet med artikel 4a beslutar att den ska bli en positiv förteckning över godkända tillsatser i gemenskapen.
- (5) För de tillsatser som för närvarande är tillåtna i medlemsstaterna gick tidsfristen för inlämning av de uppgifter som behövs för att Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (nedan kallad *livsmedelsmyndigheten*) ska

kunna bedöma tillsatsernas säkerhet i syfte att införa dem i gemenskapsförteckningen ut den 31 december 2006. Därför kan nu det datum fastställas då gemenskapsförteckningen över tillsatser ska bli en positiv förteckning. Med tanke på den tid som det kommer att ta för livsmedelsmyndigheten att granska alla giltiga ansökningar som skickats in i tid bör detta datum vara januari 2010.

- (6) Det är även lämpligt att förtydliga funktionen av den temporära förteckning som avses i artikel 4a.4 och 4a.5 i direktiv 2002/72/EG i dess nuvarande lydelse och hur förteckningen kommer att uppdateras. I den temporära förteckningen ingår de tillsatser för vilka de nödvändiga uppgifterna lämnades in i tid och enligt livsmedelsmyndighetens krav, men för vilka inget beslut ännu har tagits om huruvida de ska införas i den positiva förteckningen.
- (7) Den temporära förteckningen ger allmänheten information om de tillsatser som håller på att bedömas i syfte att eventuellt införa dem i gemenskapsförteckningen över tillsatser. Eftersom det är omöjligt att veta om bedömningen av alla tillsatser som ingår i den temporära förteckningen kommer att ha avslutats när förteckningen över tillsatser blir en positiv förteckning, bör det vara möjligt att fortsätta att använda dessa tillsatser, i enlighet med nationell lagstiftning, tills bedömningen av dem har avslutats och ett beslut har tagits om huruvida de ska införas i den positiva förteckningen över tillsatser.
- (8) Om en tillsats som ingår i den temporära förteckningen över tillsatser införs i gemenskapsförteckningen över tillsatser, eller om man beslutar att inte införa tillsatsen i gemenskapsförteckningen, bör den tillsatsen strykas från den temporära förteckningen.
- (9) Om livsmedelsmyndigheten under utvärderingen av uppgifterna om en tillsats som ingår i den temporära förteckningen begär kompletterande information, bör den tillsatsen behållas i den temporära förteckningen tills ett beslut fattas om tillsatsen, förutsatt att informationen lämnas in inom de tidsfrister som livsmedelsmyndigheten satt.

⁽¹⁾ EUT L 338, 13.11.2004, s. 4.

⁽²⁾ EGT L 220, 15.8.2002, s. 18. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2007/19/EG (EUT L 97, 12.4.2007, s. 50).

- (10) På grundval av nya rön rörande riskbedömning av monomerer och tillsatser som har bedömts av livsmedelsmyndigheten ⁽¹⁾ bör vissa tillsatser som tillåts på nationell nivå samt nya monomerer och tillsatser införas i respektive gemenskapsförteckning över godkända ämnen. För andra ämnen bör de begränsningar och/eller specifikationer som redan etablerats på gemenskapsnivå ändras med beaktande av dessa nya rön. Bilagorna II, III, IVa, V och VI till direktiv 2002/72/EG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (11) Genom kommissionens direktiv 2005/79/EG ⁽²⁾ infördes tillsatsen med beteckningen 12-(*acetoxy*)stearinsyra, 2,3-bis(*acetoxy*)propylester och CAS-numret 330198-91-9 i förteckningen över tillsatser under referensnummer 30340. Den beteckning och det CAS-nummer som infördes i det direktivet återspeglar endast huvudbeståndsdelen i ansökan. Livsmedelsmyndighetens yttrande omfattar emellertid den blandning av ämnen som anges i ansökan, och inte bara huvudbeståndsdelen. Blandningen av ämnen är nu registrerad i CAS-registret under CAS-nummer 736150-63-3 med beteckningen *ättiksyrastrar av monoglycerider med hydrogenerad ricinolja*. Beteckningen och CAS-numret bör därför ändras så att godkännandet uppdateras till att omfatta alla ämnen i blandningen. På grund av ändringen av beteckning tilldelas ämnet det nya referensnummer 55910. Eftersom ämnet nu omfattas av referensnummer 55910 bör referensnummer 30340 utgå.
- (12) Direktiv 2002/72/EG bör följaktligen uppdateras för att återspegla nya rön rörande riskbedömning av ämnen som har bedömts av livsmedelsmyndigheten, fastställa när förteckningen över tillsatser ska bli en positiv förteckning och förtydliga funktionen av den temporära förteckningen över tillsatser.
- (13) De åtgärder som föreskrivs i detta direktiv är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 2002/72/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 4.1 ska ersättas med följande:

"1. En gemenskapsförteckning över tillsatser som får användas vid tillverkning av material och produkter av plast, med angivna begränsningar och/eller specifikationer för deras användning, anges i bilaga III.

Till och med den 31 december 2009 får tillsatser som inte ingår i gemenskapsförteckningen över tillsatser fortsätta att användas i enlighet med nationell lagstiftning.

Från och med den 1 januari 2010 får endast tillsatser som ingår i gemenskapsförteckningen över tillsatser användas vid tillverkning av material och produkter av plast ('positiv förteckning')."

2. Artikel 4a ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 3 och 4 ska ersättas med följande:

"3. En temporär förteckning över tillsatser som livsmedelsmyndigheten håller på att bedöma ska offentliggöras av kommissionen senast den 11 april 2008. Förteckningen ska uppdateras.

4. Genom undantag från artikel 4.1 tredje stycket får tillsatser som inte ingår i den gemenskapsförteckning som avses i den artikeln fortsätta att användas i enlighet med nationell lagstiftning efter den 1 januari 2010 så länge de ingår i den temporära förteckningen."

b) Följande punkt ska läggas till som punkt 6:

"6. En tillsats ska strykas från den temporära förteckningen

a) när den införs i gemenskapsförteckningen över tillsatser, eller

b) när kommissionen fattar ett beslut om att inte införa den i gemenskapsförteckningen över tillsatser, eller

c) om livsmedelsmyndigheten under utvärderingen av uppgifterna begär kompletterande information och denna information inte lämnas in inom de tidsfrister som livsmedelsmyndigheten satt."

3. Bilagorna II, III, IVa, V och VI ska ändras i enlighet med bilagorna I, II, III, IV och V till det här direktivet.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna ska senast den 7 mars 2009 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser tillsammans med en jämförelsetabell över dessa bestämmelser och detta direktiv.

⁽¹⁾ EFSA Journal (2007) 555–563, 1–32.
EFSA Journal (2007) 516–518, 1–12.
EFSA Journal (2007) 452–454, 1–10.
EFSA Journal (2006) 418–427, 1–25.
⁽²⁾ EUT L 302, 19.11.2005, s. 35.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

De ska tillämpa dessa bestämmelser på ett sådant sätt att

- a) handel med och användning av material och produkter av plast som är avsedda att komma i kontakt med livsmedel och som uppfyller kraven i direktiv 2002/72/EG, i dess lydelse enligt det här direktivet, tillåts från och med den 7 mars 2009,
- b) tillverkning och import till gemenskapen av material och produkter av plast som är avsedda att komma i kontakt med livsmedel men som inte uppfyller kraven i direktiv 2002/72/EG, i dess lydelse enligt det här direktivet, förbjuds från och med den 7 mars 2010.

- 2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 6 mars 2008.

På kommissionens vägnar
Androulla VASSILIOU
Ledamot av kommissionen

BILAGA I

Avsnitt A i bilaga II till direktiv 2002/72/EG ska ändras på följande sätt:

a) Följande monomerer och andra utgångssubstanser ska införas i tabellen i nummerordning:

Ref-nr	CAS-nr	Beteckning	Begränsningar och/eller specifikationer
(1)	(2)	(3)	(4)
"15404	000652-67-5	1,4:3,6-Dianhydrosorbitol	SML = 5 mg/kg. Får endast användas som sammonomer i poly[(etandiol-ko-isosorbid)terefthalat] (PEIT)
19180	000099-63-8	Isoftalsyradiklorid	SML(T) = 5 mg/kg (43) (uttryckt som isoftalsyra)
26305	000078-08-0	Vinyltriethoxysilan	SML = 0,05 mg/kg. Får endast användas som ytbehandlingsmedel"

b) För följande monomerer och utgångssubstanser ska innehållet i kolumnen "Begränsningar och/eller specifikationer" ersättas med följande:

Ref-nr	CAS-nr	Beteckning	Begränsningar och/eller specifikationer
(1)	(2)	(3)	(4)
"19150	000121-91-5	Isoftalsyra	SML(T) = 5 mg/kg (43)"

BILAGA II

Bilaga III till direktiv 2002/72/EG ska ändras på följande sätt:

1. Avsnitt A ska ändras enligt följande:

a) Följande tillsatser ska införas i tabellen i nummerordning:

Ref-nr	CAS-nr	Beteckning	Begränsningar och/eller specifikationer
(1)	(2)	(3)	(4)
”38875	002162-74-5	Bis(2,6-diisopropylfenyl)karbodiimid	SML = 0,05 mg/kg. För användning under ett PET-skikt
45703	491589-22-1	Cis-1,2-cyklohexandikarboxylsyra, kalciumsalt	SML = 5 mg/kg
48960	—	9,10-Dihydroxistearinsyra och dess oligomerer	SML = 5 mg/kg
55910	736150-63-3	Ättiksyrastrar av monoglycerider med hydrogenerad ricinolja	
60025	—	Hydrogenerade homopolymerer och/eller sampolymerer framställda av 1-deken och/eller 1-dodeken och/eller 1-okten	I överensstämmelse med specifikationerna i bilaga V. Får inte användas i produkter som kommer i kontakt med livsmedel med hög fetthalt.
62280	009044-17-1	Sampolymer av isobutylen och buten	
70480	000111-06-8	Butylpalmitat	
76463	—	Polyakrylsyra, salter	SML(T) = 6 mg/kg (36) (för akrylsyra)
76723	167883-16-1	Polydimetylsiloxan, 3-aminopropylterminerad, polymer med dicyklohexylmetan-4,4'-diisocyanat	I överensstämmelse med specifikationerna i bilaga V
76725	661476-41-1	Polydimetylsiloxan, 3-aminopropylterminerad, polymer med 1-isocyanato-3-isocyanatometyl-3,5,5-trimetylcyklohexan	I överensstämmelse med specifikationerna i bilaga V
77732	—	Polyetylenglykol(EO = 1–30, typiskt 5)eter av butyl-2-cyano-3-(4-hydroxi-3-metoxifenyl)akrylat	SML= 0,05 mg/kg. Får endast användas i PET
77733	—	Polyetylenglykol(EO = 1–30, typiskt 5)eter av butyl-2-cyano-3-(4-hydroxi-fenyl)akrylat	SML= 0,05 mg/kg. Får endast användas i PET
77897	—	Polyetylenglykol(EO = 1–50)monoalkyleter(linjär och grenad, C ₈ –C ₂₀)sulfat, salter	SML = 5 mg/kg
89120	000123-95-5	Butylstearat	
95858	—	Renade paraffinvaxer framställda av petroleumbaserade eller syntetiska kolväteråvapor	SML = 0,05 mg/kg och i överensstämmelse med specifikationerna i bilaga V. Får inte användas i produkter som kommer i kontakt med livsmedel med hög fetthalt.”

b) För följande tillsatser ska innehållet i kolumnen "Begränsningar och/eller specifikationer" ersättas med följande:

Ref-nr	CAS-nr	Beteckning	Begränsningar och/eller specifikationer
(1)	(2)	(3)	(4)
"39815	182121-12-6	9,9-Bis(metoximetyl)fluoren	SML = 0,05 mg/kg
66755	002682-20-4	2-Metyl-4-isotiazolin-3-on	SML = 0,5 mg/kg. Får endast användas i vattenbaserade polymerdispersioner och polymeremulsioner och vid koncentrationer som inte medför en antimikrobiell verkan på polymerens yta eller på själva livsmedlet."

c) Följande tillsats ska utgå:

Ref-nr	CAS-nr	Beteckning	Begränsningar och/eller specifikationer
(1)	(2)	(3)	(4)
"30340	330198-91-9	12-(Acetoxy)stearinsyra, 2,3-bis(acetoxy)propylester"	

2. Avsnitt B ska ändras enligt följande:

a) Följande tillsatser ska införas i tabellen i nummerordning:

Ref-nr	CAS-nr	Beteckning	Begränsningar och/eller specifikationer
(1)	(2)	(3)	(4)
"34130	—	Alkyl, linjär med jämnt antal kolatomer (C ₁₂ –C ₂₀) dimetylaminer	SML = 30 mg/kg
53670	032509-66-3	Etylenglykol-bis[3,3-bis(3-tert-butyl-4-hydroxifenyl)butyrat]	SML = 6 mg/kg"

b) För följande tillsats ska innehållet i kolumnen "Begränsningar och/eller specifikationer" ersättas med följande:

Ref-nr	CAS-nr	Beteckning	Begränsningar och/eller specifikationer
(1)	(2)	(3)	(4)
"72081/10	—	Kolvätehartser (hydrogenerade)	I överensstämmelse med specifikationerna i bilaga V"

BILAGA III

I bilaga IVa till direktiv 2002/72/EG ska följande ämnen införas i tabellen i nummerordning:

Ref-nr	CAS-nr	Beteckning
"34130	—	Alkyl, linjär med jämnt antal kolatomer (C12–C20) dimetylaminer
39815	182121-12-6	9,9-Bis(metoximetyl)fluoren
53670	032509-66-3	Etylenglykol-bis[3,3-bis(3-tert-butyl-4-hydroxifenyl)butyrat]"

BILAGA IV

I del B i bilaga V till direktiv 2002/72/EG ska följande nya specifikationer införas i tabellen i nummerordning:

Ref-nr	Övriga specifikationer
"60025	Specifikationer: — Minimiviskositet (vid 100 °C) = 3,8 centistoke — Genomsnittlig molekylvikt > 450
76723	Specifikationer: Andelen med molekylvikt under 1 000 bör inte överstiga 1,5 viktprocent.
76725	Specifikationer: Andelen med molekylvikt under 1 000 bör inte överstiga 1 viktprocent.
95858	Specifikationer: — Den genomsnittliga molekylvikten ska vara minst 350. — Viskositeten vid 100 °C ska vara minst 2,5 centistoke. — Halten av kolväten med färre antal kol än 25 får inte överstiga 40 viktprocent."

BILAGA V

Bilaga VI till direktiv 2002/72/EG ska ändras på följande sätt:

1. Anmärkning 36 ska ersättas med följande:

"⁽³⁶⁾ I detta specifika fall innebär SML(T) att gränsen inte ska överskridas av den sammanlagda migrationen av följande ämnen (deras ref-nummer anges): 10690, 10750, 10780, 10810, 10840, 11470, 11590, 11680, 11710, 11830, 11890, 11980, 31500 och 76463."

2. Följande anmärkning ska läggas till som anmärkning 43:

"⁽⁴³⁾ I detta specifika fall innebär SML(T) att gränsen inte ska överskridas av den sammanlagda migrationen av följande ämnen (deras ref-nummer anges): 19150 och 19180."

II

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt)

BESLUT

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 28 februari 2008

om genomförande av förordning (EG) nr 168/2007 vad gäller antagande av ett flerårigt ramprogram för Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter för 2007–2012

(2008/203/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 168/2007 av den 15 februari 2007 om inrättande av Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter ⁽¹⁾, särskilt artikel 5.1,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

(1) Med tanke på målen för grundandet av Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter (nedan kallad byrån) och för att byrån ska kunna utföra sina uppgifter korrekt, bör exakta temaområden för dess verksamhet fastställas i ett flerårigt ramprogram som omfattar fem år, i enlighet med artikel 5.2 i förordning (EG) nr 168/2007.

(2) I ramprogrammet bör kampen mot rasism, främlingsfientlighet och därmed sammanhängande intolerans ingå bland temaområdena för byråns verksamhet.

(3) Ramprogrammet bör överensstämma med unionens prioriteringar, med vederbörligt beaktande av riktlinjerna enligt Europaparlamentets resolutioner och rådets slutsatser på området de grundläggande rättigheterna.

(4) Ramprogrammet bör utformas med vederbörlig hänsyn till byråns ekonomiska och mänskliga resurser och bör genomföras uteslutande inom ramen för gemenskapslagstiftningen.

(5) Ramprogrammet bör innehålla bestämmelser som syftar till att säkerställa komplementaritet med ansvarsområdena för gemenskapens och unionens andra organ, kontor och byråer samt med Europarådet och andra internationella organisationer som är verksamma inom området grundläggande rättigheter. De av gemenskapens byråer och organ som är mest relevanta för detta fleråriga ramprogram är Europeiska jämställdhetsinstitutet, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1922/2006 av den 20 december 2006 om inrättande av ett europeiskt jämställdhetsinstitut ⁽²⁾, och Europeiska datatillsynsmannen, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter ⁽³⁾, samt Europeiska ombudsmannen, syftena för dessa bör följaktligen beaktas.

(6) I samband med utarbetandet av förslaget samrådde kommissionen med byråns styrelse vid dess möte den 12–13 juli 2007 och mottog skriftliga synpunkter genom en skrivelse av den 25 juli 2007.

⁽¹⁾ EUT L 53, 22.2.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 403, 30.12.2006, s. 9.

⁽³⁾ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

- (7) I ramprogrammet fastställs exakta temaområden för byråns arbete, medan flera fortlöpande uppgifter för byrån fastställs i artikel 4 i förordning (EG) nr 168/2007, bland annat uppgiften att göra allmänheten mer medveten om sina grundläggande rättigheter och att aktivt informera om byråns arbete.
- (8) Byrån får enligt artikel 5.3 i förordning (EG) nr 168/2007 på begäran av Europaparlamentet, rådet eller kommissionen verka på andra områden än de temaområden som fastställs i det fleråriga ramprogrammet, under förutsättning att byråns ekonomiska och mänskliga resurser tillåter detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Flerårigt ramprogram

1. Härmed upprättas ett flerårigt ramprogram för Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter (nedan kallad byrån) för perioden 2007–2012.
2. Byrån ska i enlighet med artikel 3 i förordning (EG) nr 168/2007 utföra de uppgifter som anges i artikel 4.1 i förordning (EG) nr 168/2007 inom ramen för de temaområden som fastställs i artikel 2 i detta beslut.

Artikel 2

Temaområden

Temaområdena ska vara följande:

- a) Rasism, främlingsfientlighet och därmed sammanhängande intolerans.
- b) Diskriminering på grund av kön, ras eller etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder, sexuell läggning eller tillhörighet till en minoritet, eller på grund av en kombination av dessa skäl (diskriminering på flera grunder).
- c) Ersättning åt offer.
- d) Barnets rättigheter, inbegripet skydd av barn.
- e) Asyl, invandring och integrering av invandrare.
- f) Viseringsfrågor och gränskontroller.
- g) Unionsmedborgarnas deltagande i unionens demokratiska process.

- h) Informationssamhället, särskilt respekt för privatlivet och skydd av personuppgifter.
- i) Tillgång till en effektiv och oberoende rättslig prövning.

Artikel 3

Komplementaritet och samarbete med andra organ

1. För genomförandet av detta ramprogram ska byrån säkerställa lämpligt samarbete och lämplig samordning med relevanta gemenskapsorgan, gemenskapskontor och gemenskapsbyråer, medlemsstater, internationella organisationer och det civila samhället, på de villkor som anges i artiklarna 7, 8 och 10 i förordning (EG) nr 168/2007.
2. Byrån ska särskilt samordna sin verksamhet med Europarådets verksamhet, på de villkor som anges i artikel 9 i förordning (EG) nr 168/2007 och i det avtal som anges i den artikeln.
3. Byrån ska behandla frågor rörande diskriminering på grund av kön endast som en del av och i den mån det är relevant för dess arbete när det gäller de allmänna frågor rörande diskriminering som avses i artikel 2 b; den ska beakta att de övergripande målen för Europeiska jämställdhetsinstitutet, inrättat genom förordning (EG) nr 1922/2006, ska vara att bidra till och stärka jämställdhet, inbegripet integrering av ett jämställdhetsperspektiv i all gemenskapspolitik och nationell politik som följer av denna, att bekämpa könsdiskriminering samt öka medvetenheten om jämställdhetsfrågor bland EU medborgarna genom att tillhandahålla gemenskapsinstitutionerna, framför allt kommissionen, och medlemsstaternas myndigheter tekniskt stöd.
4. Byrån ska utföra sina uppgifter på området människorättsfrågor som hänger samman med informationssamhället utan att detta påverkar ansvaret hos Europeiska datatillsynsmannen när det gäller att sörja för att de grundläggande fri och rättigheterna för fysiska personer, och särskilt deras rätt till privatliv, respekteras av gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen i enlighet med hans eller hennes uppgifter och befogenheter enligt artiklarna 46 och 47 i förordning (EG) nr 45/2001.

Utfärdat i Bryssel den 28 februari 2008.

På rådets vägnar

D. MATE

Ordförande

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 10 oktober 2007

om det statliga stöd som Frankrike beviljat för reformen av formerna för finansiering av pensioner till statstjänstemän vid La Poste

[delgivet med nr K(2007) 4545]

(Endast den franska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2008/204/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket i detta,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a i detta,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig ⁽¹⁾ och med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

(1) Den 21 december 2005 underrättade Frankrike kommissionen om huvuddragen i projektet för reform av formerna för finansiering av pensionerna för statstjänstemän vid La Poste.

(2) Den 2 mars 2006 skickade Frankrike med e-post utkastet till anmälan av reformen. Före anmälan hölls ett möte den 29 mars 2006, vid vilket kommissionen betonade att utkastet till anmälan var mycket ofullständigt och angav vilka uppgifter som saknades. Den 7 april 2006 lämnade Frankrike en del av de uppgifter som saknades till kommissionen.

(3) Den 23 juni 2006 anmälde Frankrike reformen av formerna för finansiering av pensioner till statstjänstemän vid La Poste (nedan kallad "reformen") till kommissionen i enlighet med artikel 88.3 i fördraget och uppgav att den reform som beskrevs i anmälan inte innehöll något inslag av statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i fördraget.

(4) Den 20 juli 2006 skickade kommissionen en begäran om ytterligare upplysningar till Frankrike, gällande både den anmälda reformen och eventuella kompensationsåtgärder som La Poste kunde ha beviljats tidigare. Frankrike skickade sitt svar den 17 augusti 2006.

(5) Genom en skrivelse av den 12 oktober 2006 underrättade kommissionen Frankrike om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende åtgärderna i samband med reformen av formerna för finansiering av pensioner till statstjänstemän vid La Poste.

(6) Frankrike lämnade sina synpunkter i en skrivelse av den 14 december 2006.

(7) Kommissionens beslut om att inleda förfarandet har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾. Kommissionen har uppmanat berörda parter att inkomma med sina synpunkter på åtgärderna i fråga.

⁽¹⁾ EUT C 296, 6.12.2006, s. 6.

⁽²⁾ Se fotnot 1.

(8) Kommissionen har mottagit synpunkter från [...] (*) Den har översänt dessa synpunkter till Frankrike. Frankrikes kommentarer till synpunkterna mottogs den 27 februari 2007.

(9) Kommissionen skickade kompletterande frågor till Frankrike den 12 mars 2007 och den 30 maj 2007. Frankrikes svar togs emot den 27 april 2007 och den 8 juni 2007.

2. DETALJERAD BESKRIVNING AV ÅTGÄRDERNA

2.1 Bakgrund – avregleringen av postsektorn

(10) Målet för gemenskapspolitiken inom postsektorn är att fullborda den inre marknaden för posttjänster och att genom lämpliga rättsliga ramar garantera att alla medborgare i gemenskapen på hela dess territorium har tillgång till effektiva, tillförlitliga posttjänster av hög kvalitet till rimliga priser. Posttjänsterna har stor betydelse både för det ekonomiska välbefindandet och för den sociala sammanhållningen och välfärden i gemenskapen, och detta är därför ett prioriterat åtgärdsområde för gemenskapen.

(11) Dessa gemenskapsmål i fråga om posttjänster ingår i gemenskapsrätten i form av ett ramdirektiv om posttjänster, Europaparlamentets och rådets direktiv 97/67/EG av den 15 december 1997 om gemensamma regler för utvecklingen av gemenskapens inre marknad för posttjänster och för förbättring av kvaliteten på tjänsterna ⁽³⁾. Genom detta direktiv upprättas en fullständig rättslig ram för posttjänster i gemenskapen.

(12) I direktiv 97/67/EG, ändrat genom direktiv 2002/39/EG ⁽⁴⁾, fastställs de kommande etapperna i processen för en successiv och kontrollerad avreglering av marknaden. Dessutom avgränsas närmare de tjänstesektorer som kan omfattas av monopol. Enligt direktiv 97/67/EG får medlemsstaterna undanta följande brevöversändelser från tillämpning av konkurrensreglerna:

a) Brevöversändelser som väger mindre än 100 gram om priset är lägre än tre gånger den allmänna avgiften, från och med den 1 januari 2003 (vilket innebär att uppskattningsvis omkring 9 % av marknaden konkurreras ut).

b) Brevöversändelser som väger mindre än 50 gram om priset är lägre än två och en halv gånger den allmänna avgiften, från och med den 1 januari 2006 (vilket innebär att uppskattningsvis ytterligare omkring 7 % av marknaden konkurreras ut).

(13) I oktober 2006 lade kommissionen fram ett förslag ⁽⁵⁾ om fullständig avreglering av gemenskapens postmarknader till 2009, vilket är samma år som anges som mål i direktiv 97/67/EG.

(14) I Frankrike definieras samhällsomfattande posttjänster som en helhet som innefattar monopolområdet (nationella och internationella brevöversändelser, inklusive direktreklam, med de vikt- och prisgränser som anges i direktiv 97/67/EG) och, på nationell och internationell nivå, tillhandahållande av nationella och internationella tjänster för paketöversändelser som väger högst 20 kg, samtliga tidningar samt rekommenderade och assurerade översändelser och eftersändning.

(15) Ett av den franska marknadens särdrag är konkurrensens betydelse i tidigare led (som "worksharing"). När det gäller verksamheten i senare led utvecklas konkurrensen framför allt genom åtgärder som vidtas av operatörer inom tidningssektorn, i fråga om både adresserade och oadresserade översändelser. När det gäller massöversändelser bedriver lokala operatörer verksamhet i stora städer avseende översändelser på över 50 g. Marknaderna för express-tjänster och paket ("parcels"), slutligen, är avreglerade, och här är både internationella och inhemska operatörer verksamma ⁽⁶⁾.

2.2 Stödmottagare

(16) Genom den franska lagen nr 90-568 av den 2 juli 1990 om organisationen av den offentliga post- och telekommunikationsverksamheten (nedan kallad "1990 års lag") omvandlades den tidigare styrelsen för telekommunikation till två offentlighetsrättsliga juridiska personer: La Poste och France Telecom.

(17) La Poste är sedan den 1 januari 1991 en självständig offentlighetsrättslig operatör. Inom ramen för ett planeringskontrakt med staten bedriver La Poste verksamhet inom brevöversändelser, expresspaket, finansiella tjänster och tjänster för allmänheten.

(*) Sekretesskyddade uppgifter.

⁽³⁾ EGT L 15, 21.1.1998, s. 14. Direktivet senast ändrat genom förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ EGT L 176, 5.7.2002, s. 21.

⁽⁵⁾ Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 97/67/EG beträffande fullständigt genomförande av gemenskapens inre marknad för posttjänster (KOM(2006) 594 av den 18 oktober 2006).

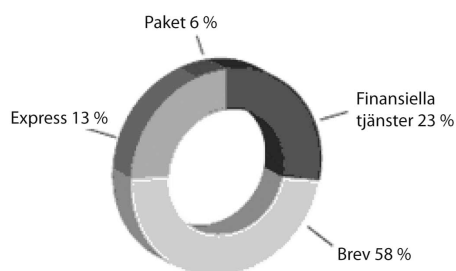
⁽⁶⁾ Undersökningen *The Impact on Universal Service of the Full Market Accomplishment of the Postal Internal Market in 2009 – Annexes – Mai 2006* som genomförts för kommissionens räkning.

- (18) La Poste och dess dotterbolag bildar en statlig koncern som, på de villkor som anges i de texter som reglerar vart och ett av dess verksamhetsområden, fullgör uppdrag av allmänt ekonomiskt intresse och bedriver konkurrensutsatt verksamhet.
- (19) Med tillämpning av direktiv 97/67/EG utsågs La Poste genom lag nr 99-533 av den 25 juni 1999 om riktlinjer för fysisk planering och hållbar utveckling av territoriet

till tillhandahållare av samhällsomfattande posttjänster i Frankrike. La Poste ombesörjer, inrikes och internationellt, den allmänna tjänst som avser postförsändelser och samhällsomfattande posttjänster, framför allt transport och befordran av tidningar som omfattas av den särskilda ordningen enligt lagen om post och elektronisk kommunikation. La Poste står även för alla andra tjänster som avser insamling, sortering, transport och distribution av postförsändelser, varav brev i alla former och varor. Dess finansiella verksamhet bedrivs på de villkor som anges i artikel L. 518-25 i lagen om penning- och finansmarknaden.

- (20) Omsättningen för La Poste fördelar sig på följande sätt (källa: verksamhetsrapport för La Poste-koncernen 2005):

FÖRDELNING AV OMSÄTTNINGEN PÅ VERKSAMHETSOMRÅDEN

i miljoner euro	2004	2005
BREV	10 873	11 242
EXPRESS	2 387	2 534
PAKET	1 097	1 155
FINANSIELLA TJÄNSTER	4 292	4 366

- (21) La Postes kunder är företag, med vilka 90 % av den verksamhet som avser brev- och paket/express-tjänster bedrivs, och privatpersoner, som står för resterande 10 % av omsättningen för dessa verksamhetsgrenar. När det gäller de finansiella tjänsterna är situationen den omvända, och privatpersonerna står för 95 % av resultatet av bankrörelsen.
- (22) Personalen vid La Poste omfattas av två olika ordningar:
- Tjänstemännen, som tillhör statens offentliga förvaltning. När La Poste blev juridisk person genom 1990 års lag skedde ingen ändring av statusen för den personal vid postförvaltningen som knöts till La Poste, eftersom regeringen förpliktat sig att låta statstjänstemännen vid La Poste behålla sin tjänstemannastatus.
 - Privatanställda.
- (23) La Postes personalstyrka fördelar sig på följande sätt (källa: verksamhetsrapport för La Poste-koncernen 2005):

uttryckt i heltidsanställda per år	31.12.2005	31.12.2004
Tjänstemän	180 558	190 261
Kontraktsanställda	122 847	119 025
Totalt	303 405	309 286

- (24) La Poste har sedan 1990 successivt upphört att rekrytera tjänstemän och främst rekryterat privatanställda. I själva verket har man, inom de gränser som respekten för tjänstemännens status kräver och inom lagens ramar, inlett en successiv förändring av personalens status genom att ersätta de tjänstemän som går i pension med privatanställda. Under de kommande åren, då ett stort antal tjänstemän kommer att gå i pension, planerar La Poste att fortsätta ersätta tjänstemän med privatanställda.

2.3 Åtgärderna

2.3.1 Beskrivning av formerna för finansiering av pensioner till statstjänstemän vid La Poste före antagandet av lagen i december 2006

Pensionssystemet för statstjänstemän

- (25) Pensionssystemet för statstjänstemän regleras i civil- och militärpensionslagen.
- (26) Enligt revisionsrätten ⁽⁷⁾ innefattar detta system en lönebaserad pensionsavsättning (7,85 %) och ett arbetsgivarbidrag som ska betalas av offentliga institutioner som anställer tjänstemän som uppehåller annan tjänst (33 %). Rättsligt sett förekommer däremot ingen arbetsgivaravgift för tjänstemän som är anställda av staten. En jämförelse mellan de pensionsutgifter som ska betalas av staten (när intäkterna från de lönebaserade avsättningarna tagits med) och summan av de löner som betalas ut till personal i aktiv tjänst möjliggör emellertid en beräkning av arbetsgivaravgiften, som ofta betecknas som implicit ⁽⁸⁾. För 2003 uppgick, enligt beräkningarna från ministeriet för ekonomi, finans och industri, det implicita belopp som skulle betalas av staten som arbetsgivare till 51,9 %, varav 44,7 % för civil personal och 91,8 % för militär personal. Beloppet för civila tjänstemän är därmed mer än tre gånger högre än det belopp som blir resultatet av lagstiftning och kollektivavtal som gäller anställda i den privata sektorn ⁽⁹⁾.

Grundpensionssystemet för tjänstemän vid La Poste

- (27) Tjänstemännen vid La Poste tillhör statens offentliga förvaltning. Därför omfattas de i enlighet med artikel 20 i lag nr 83-634 av den 13 juli 1983 om tjänstemäns rättigheter och skyldigheter av pensionssystemet för statlig civil och militär personal, som regleras i civil- och militärpensionslagen. Statstjänstemännen vid La Poste åtnjuter inga särskilda fördelar i pensionshänseende jämfört med övriga statstjänstemän. La Poste deltar inte heller, till skillnad från andra offentliga operatörer, i någon särskild företags- eller branschordning.
- (28) Enligt artikel 30 i 1990 års lag ⁽¹⁰⁾ förblir staten den juridiska garanten för statusen för statstjänstemännen vid La Poste och kvarstår som ansvarig för utbetalningen av deras pensioner. De pensionsförmåner som betalas ut till tjänstemän, även tjänstemän vid La Poste ⁽¹¹⁾, är varje år föremål för omröstning i samband med budgeten.
- (29) La Poste styr inte över besluten om pensionssystemet för de statstjänstemän som är anställda vid La Poste. Företaget har inflytande över storleken på vare sig pensionsavsättningarna eller de förmåner som betalas ut.
- (30) Enligt artikel 30 i 1990 års lag ska La Poste säkra den ekonomiska balansen i socialförsäkringssystemet för sina statstjänstemän. Enligt denna artikel ska alltså La Poste stå för hela finansieringen av de pensioner som staten betalar ut till dess tjänstemän genom att ersätta staten för de belopp som betalats ut (efter avdrag för de avgifter som erlagts av tjänstemännen i aktiv tjänst):

⁽⁷⁾ Revisionsrättens rapport *Les pensions des fonctionnaires civils de l'État*, april 2003.

⁽⁸⁾ Revisionsrätten menar att detta implicita belopp dessutom är ofullständigt, eftersom det inte tar hänsyn till systemets förvaltningskostnader.

⁽⁹⁾ Den arbetsgivaravgift som gällde 2003 för anställda i den privata sektorn var 15,46 % för andra än chefer och 15,60 % för chefer.

⁽¹⁰⁾ Enligt artikel 30 i 1990 års lag ska beräkning och utbetalning av de pensioner som i enlighet med civil- och militärpensionslagen tillfaller tjänstemän vid La Poste [...] ombesörjas av staten.

⁽¹¹⁾ Med "statstjänstemän vid La Poste" avses de statstjänstemän som är i aktiv tjänst vid La Poste eller har gått i pension från La Poste eller postförvaltningen.

"La Poste är i gengäld förpliktigad att till staten betala

- a) *det avdrag som görs på tjänstemannens lön och vars storlek fastställs i artikel L. 61 i civil- och militärpensionslagen,*
- b) *ett kompletterande bidrag som möjliggör betalning av samtliga utgifter för pensioner som beviljats eller ska beviljas tjänstemän som gått i pension från La Poste."*
- (31) Denna finansieringsform utgör ett undantag från vad som stadgas i civilrätten. La Postes arbetsgivarbidrag ingår i ett system med "fasta förmåner", eftersom det ska täcka de pensioner som staten betalar ut varje år, utan koppling till den bas av tjänstemän i aktiv tjänst vid La Poste som betalar avgift. Till skillnad från en civilrättslig arbetsgivare i ett fördelningsystem betalar La Poste inte någon avgift med befriande verkan utan ålades genom 1990 års lag att balansera pensionssystemet för sina statstjänstemän.
- (32) I "mål- och utvecklingskontraktet", som är ett planeringskontrakt mellan staten och La Poste för perioden 1998–2001, förlängt med räkenskapsåren 2002 och 2003, och därefter i "resultat- och konvergenskontraktet" för perioden 2003–2007, fastställdes denna ersättning till ett fast belopp i euro på 1997 års nivå (nedan kallat "1998 års övre gräns"). Staten ska fortsätta att stå för den del av de statliga pensionsutbetalningarna som inte täcks av vare sig La Postes arbetsgivarbidrag eller tjänstemännens pensionsavsättningar.
- (33) Tabellen nedan visar de bidrag, i miljoner euro, som La Poste betalat till staten sedan 1998 (i fasta belopp) och statens pensionsutbetalningar till tjänstemän vid La Poste.

	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	Nuvärde den 30.6.2006
Diskonteringsränta	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	
Pensionsutbetalningar ⁽¹⁾	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
La Postes bidrag (arbetsgivarbidrag)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Pensionsavsättning (tjänstemän)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

⁽¹⁾ Siffrorna avser budgetutfall.

- (34) Enligt Frankrikes uppgifter uppgår alltså statens sammanlagda pensionsutgifter mellan 1998 och 2005 till [...] per den 30 juni 2006.
- (35) La Postes skyldighet att upprätthålla ekonomisk balans i systemet skulle, om reformen inte genomförs, ta sig uttryck i ett åtagande gentemot staten utanför La Postes balansräkning, som skulle tas upp som en dispositionsfond i räkenskaperna vid övergången till IFRS-standarderna (*International Financial Reporting Standard*, internationella redovisningsstandarder), som ska ske senast 2007. Eftersom La Poste är ett publikt men inte noterat bolag har det beslutats att företaget ska övergå till IFRS-standarderna i och med offentliggörandet av kvartalsrapporterna 2007.
- (36) De åtaganden för tjänstemännens förvärvade rättigheter per den 31 december 2005 som tagits upp utanför La Postes balansräkning uppgår till 76 miljarder euro (varav 34 miljarder avser rättigheter som förvärvats av tjänstemän i aktiv tjänst). Frankrike uppskattar att [...] miljarder euro motsvarar rättigheter som förvärvats innan La Poste bildades, dvs. då La Postes huvudsakliga verksamhet ännu inte konkurrensutsatts.

- (37) Den successivt minskade rekryteringen av tjänstemän sedan 1990 ⁽¹²⁾ och den längre förväntade livslängden innebär med automatik att La Poste sedan 1990 måste betala ut allt större pensioner ⁽¹³⁾ i förhållande till lönerna till de tjänstemän som fortfarande arbetar vid La Poste.

Tilläggs pensionssystemet för tjänstemän vid La Poste

- (38) Genom artikel 76 i lag nr 2003-775 av den 21 augusti 2003 om pensionsreform infördes tilläggs pensionen för den offentliga förvaltningen, ett offentligt tilläggs pensionssystem som är obligatoriskt sedan den 1 januari 2005. Det är ett pensionssystem med fördelning i förhållande till avsättning och i form av poäng, avsett att möjliggöra förvärv av pensionsrättigheter. Systemet förvaltas av en offentlig förvaltningsinstitution som är underordnad staten, institutionen för tilläggs pension för den offentliga förvaltningen.
- (39) La Poste betalar avgifter till den offentliga tilläggs pensionen för sina statstjänstemän. Varje månad betalar La Poste till institutionen för tilläggs pension för den offentliga förvaltningen arbetsgivaravgifter och avgifter för tjänstemännen som dras direkt från deras lön. De arbetsgivaravgifter som La Poste betalar till offentliga tilläggs pensionen har befriande verkan.

Förtidspensionssystemet för statstjänstemän vid La Poste

- (40) Tjänstemännen vid La Poste kan i likhet med övriga statstjänstemän utnyttja bestämmelserna om förtidspension för tjänstemän. Det handlar om upphörande med förvärvsarbete och tjänstledighet i slutet av yrkeslivet.
- (41) La Poste står för samtliga kostnader för sina statstjänstemän i samband med sådan förtidspensionering. En avsättning för detta har redovisats för de tjänstemän som utnyttjat någon av förtidspensionsmöjligheterna.

2.3.2 Reformen och nivå som garanterar lika konkurrensvillkor

Reformens rättsliga grunder

- (42) De rättsliga grunderna i nationell rätt för reformen av de nuvarande formerna för finansiering av pensioner till statstjänstemän vid La Poste utgörs av ändringen av artikel 30 i 1990 års lag och uppdragsbeskrivningen för La Poste, som godkänts genom dekret nr 90-1214 av den 29 december 1990. I artikel 46 i uppdragsbeskrivningen behandlas särskilt förfarandena för La Postes ersättning till staten för de pensionskostnader som La Poste ska stå för enligt 1990 års lag.
- (43) Omsättningen av reformen i nationell rätt kräver, förutom ändring av dessa två texter, ett närmare angivande av förfarandena för fastställande och betalning av det arbetsgivarbidrag med befriande verkan som La Poste ska betala i stället för ersättningen till staten för pensionskostnaderna.

⁽¹²⁾ La Postes rekrytering sedan 1990:

	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Rekrytering av tjänstemän	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Rekrytering av privatanställda	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

⁽¹³⁾ Trots att ett fast belopp i euro tillämpas sedan 1998.

- (44) De lagbestämmelser som i form av förslag överlämnats till kommissionen i en bilaga till Frankrikes synpunkter på beslutet om att inleda förfarandet antogs utan ändringar av parlamentet och utgör i dag artikel 150 i ändringsbudgeten för 2006 ⁽¹⁴⁾.
- (45) Dessa bestämmelser innebär för närvarande främst att det arbetsgivarbidrag som betalas av La Poste har befriande verkan.
- (46) I artikel 150 i ändringsbudgeten för 2006 föreskrivs också principen om en nivå som garanterar lika konkurrensvillkor, och det fastställs att förfarandena för beräkning och betalning av arbetsgivarbidraget ska anges i ett dekret. Detta dekret offentliggjordes den 2 januari 2007 ⁽¹⁵⁾. Genom den ovannämnda artikel 150 ändras också betalningsflödena så att bidraget nu går via den offentliga nationella institutionen för finansiering av La Postes pensioner ⁽¹⁶⁾ och inte längre betalas direkt till staten.

Tanken med reformen

- (47) Tanken med den anmälda reformen är i huvudsak, enligt Frankrike, att ersätta La Postes nuvarande bidrag med ett bidrag som kan likställas med en avgift med befriande verkan som innebär att La Postes pensionskostnader anpassas till konkurrenternas.
- (48) Reformen innebär att La Poste från och med 2006 betalar ett arbetsgivarbidrag med befriande verkan grundat på en nivå som garanterar lika konkurrensvillkor. Bidraget beräknas på så sätt att nivåerna för obligatoriska lönebaserade sociala avgifter och skatter utjämnas mellan La Poste och övriga företag i transportsektorn och banksektorn som omfattas av civilrättsliga bestämmelser om sociala förmåner. Inledningsvis planerade Frankrike att tillämpa denna beräkning endast för de risker som är gemensamma för anställda i privata företag och statstjänstemän ⁽¹⁷⁾.
- (49) Eftersom beräkningsunderlagen och bidragsnivåerna är olika för tjänstemän och privatanställda och avgifterna kan variera något mellan olika ekonomiska sektorer grundas utjämningsmetoden på en rekonstruktion.
- (50) Såsom förklaras i beslutet om att inleda förfarandet inleds beräkningen med en rekonstruktion av lönekostnaden för en konkurrent med identisk anställningsstruktur och verksamhet vars anställda omfattas av civilrättsliga bestämmelser om sociala avgifter (inklusive pensioner) och ska garanteras samma nettolön som tjänstemännen vid La Poste.

⁽¹⁴⁾ Lag nr 2006-1771 av den 30 december 2006 om ändringsbudget för 2006.

⁽¹⁵⁾ Dekret nr 2007-3 av den 1 januari 2007 om förfarandena för fastställande och betalning av arbetsgivarbidraget, med befriande verkan, för tjänstemän vid La Poste.

⁽¹⁶⁾ Denna offentliga institution bildades genom dekret nr 2006-1625 av den 19 december 2006 om inrättande av den offentliga nationella institutionen för finansiering av pensioner vid La Poste.

⁽¹⁷⁾ De franska myndigheterna såg gemensamma risker (särskilt ålderdom, familj, sjukdom, moderskap, arbetsolyckor och yrkesutbildning) som risker som täcks av samtliga obligatoriska sociala avgifter och skatter, även enligt bestämmelser i kollektivavtal, som gäller i post- respektive banksektorn (jämförelsen innefattar banktillägget, en extra pensionsavgift som betalas av bankerna med 4 % av lönesumman). Här undantogs de gällande avgifterna för arbetslöshetsförsäkring och försäkring mot utebliven löneutbetalning i samband med rekonstruktion eller förenklat konkursförfarande (Association pour la Gestion du régime de garantie des créances des Salariés, AGS (sammanslutningen för förvaltning av systemet för säkerhet för lönefordringar)). Det särskilda solidaritetsbidrag som infördes genom lag nr 82-939 av den 4 november 1982 om särskilt solidaritetsbidrag för arbetslösa arbetstagare som betalas av enskilda tjänstemän undantogs på samma sätt från jämförelsen. Vidare står La Poste självt för kontantförmåner vid avbrott i arbetet på grund av sjukdom, moderskap, faderskap och adoption för sina anställda tjänstemän, medan dess konkurrenter betalar avgifter för dessa förmåner. De kontantförmåner som La Poste står för utgör mer än [...] % av de indexreglerade bruttolönerna, vilket motsvarar skillnaden mellan de avgifter som gäller för de privatanställda och de som gäller för tjänstemännen. De togs inte med vid beräkningen av den först anmälda nivån som garanterar lika konkurrensvillkor. De avgifter som betalas av konkurrenterna togs däremot med.

- (51) Det bidrag med befriande verkan som La Poste ska betala till staten efter reformen motsvarar skillnaden mellan den på så sätt rekonstruerade lönekostnaden och den verkliga lönekostnaden för tjänstemännen (exklusive pensioner). Det på så sätt beräknade bidraget kommer att ersätta La Postes bidrag enligt artikel 30 i 1990 års lag. Det ska betalas av La Poste till en offentlig förvaltningsinstitution.
- (52) Satt i relation till de indexreglerade bruttolönerna⁽¹⁸⁾ för tjänstemännen vid La Poste avgör detta bidrag nivån för La Postes avgift, dvs. den nivå som garanterar lika konkurrensvillkor. Detta bidrag beräknas årligen med hänsyn till den verkliga utvecklingen av lönerna för tjänstemännen vid La Poste och utvecklingen i fråga om de nivåer för obligatoriska sociala avgifter och skatter som stadgas i civilrätten.
- (53) Metoden för beräkning av La Postes bidrag med befriande verkan bygger alltså på en utjämning av nivån för obligatoriska lönebaserade sociala avgifter och skatter mellan La Poste och övriga civilrättsliga företag inom transportsektorn och banksektorn. Med denna metod åstadkoms alltså inte någon utjämning av de sammanlagda lönekostnaderna (löner och avgifter).
- (54) Den nya metoden för beräkning av La Postes bidrag påverkar inte situationen för enskilda tjänstemän vid La Poste i fråga om vare sig pensionsrättigheter, avgifter eller status.

Åtskillnad mellan La Postes verksamhetssektorer i samband med reformen

- (55) Eftersom La Poste är verksamt inom två sektorer, postsektorn och banksektorn, där olika allmänrättsliga arbetsgivarbidrag gäller, kommer i praktiken två nivåer som garanterar lika konkurrensvillkor att beräknas:
- Den ena gäller tjänstemän anställda i brev- och paketsektorn och beräknas utifrån avgifterna för transportföretagen, dit postverksamheten räknas. På grundval av uppgifterna för 2005 uppskattas den nivå som garanterar lika konkurrensvillkor inom postsektorn preliminärt till 36,5 % av den indexreglerade bruttolönesumman inom denna sektor.
 - Den andra gäller tjänstemän anställda vid La Banque Postale eller i resursgruppen⁽¹⁹⁾ och beräknas utifrån bankernas avgifter. På grundval av uppgifterna för 2005 uppskattas den nivå som garanterar lika konkurrensvillkor inom banksektorn preliminärt till 40,9 % av den indexreglerade bruttolönesumman inom denna sektor.
- (56) En sammantagen nivå som garanterar lika konkurrensvillkor kan beräknas årligen som det vägda genomsnittet av de två nivåerna, varvid vägningen görs med utgångspunkt i den indexreglerade bruttolönesumman för var och en av de två sektorerna. På grundval av uppgifterna för 2005 uppskattas den sammantagna nivån som garanterar lika konkurrensvillkor preliminärt till 37,2 % av den indexreglerade bruttolönesumman för La Poste.

⁽¹⁸⁾ Den indexreglerade bruttolönen utgör huvuddelen av tjänstemännens lön och är beroende av deras index, som fastställs med utgångspunkt i antalet tjänsteår. Tjänstemannalönernas beståndsdelar anges i artikel 20 i lag nr 83-634 av den 13 juli 1983 om tjänstemäns rättigheter och skyldigheter.

⁽¹⁹⁾ Denna grupp, som inte är en juridisk person, förvaltar samtliga mänskliga och materiella resurser som krävs för de tjänster som omfattas av avtalen mellan La Poste och La Banque Postale (t.ex. villkoren för La Banque Postales utnyttjande av La Postes personal i kommersiella sammanhang).

Övergångsperiod

- (57) Tillämpningen av nivån som garanterar lika konkurrensvillkor enligt ovan kommer att inledas successivt under en övergångsperiod på fyra år. Under 2006 kommer La Postes bidrag med befriande verkan att fastställas så att man åstadkommer samma bidragsnivå i euro som den som följer av de gällande bestämmelserna (för närvarande uppskattningsvis [...] % av den indexreglerade bruttolönesumman). För 2007 till 2009 kommer avgiftsnivån att fastställas genom att man till den nivå som garanterar lika konkurrensvillkor lägger en tillfällig extra avgift på [...] % av den indexreglerade bruttolönesumman 2007, [...] % 2008 och [...] % 2009. Denna tilläggsavgift avskaffas från och med 2010.
- (58) Mot denna bakgrund bör den preliminära nivå som garanterar lika konkurrensvillkor ⁽²⁰⁾ under övergångsperioden utvecklas enligt följande (beräknat på grundval av uppgifterna för 2005):

	2006	2007	2008	2009	2010
Avgiftsnivå	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

Särskilt schablonbidrag

- (59) Den 29 december 2006 betalade La Poste ett särskilt schablonbidrag på 2 miljarder euro ⁽²¹⁾ till den offentliga nationella institutionen för finansiering av pensioner vid La Poste. Detta bidrag betalades vid ett tillfälle under 2006.
- (60) Principen och beloppet för detta bidrag fastställdes i en förhandling mellan staten och La Poste. Beloppet fastställdes genom en sammanjämkning mellan statens omedelbara budgetbehov och La Postes bidragsförmåga. [...]
- (61) De olika enheterna i La Poste-koncernen bidrar till betalningen av det särskilda schablonbidraget i proportion till lönesumman för de statstjänstemän som arbetar direkt för dessa enheter, i enlighet med tabellen nedan:

	Bruttolönesumma för tjänstemännen (i miljoner euro) bas 2004	Särskilt schablonbidrag
Moderbolaget	[...]	[...]
Banque postale	[...]	[...] ⁽¹⁾
Sofipost	[...]	[...]
Geopost	[...]	[...]
Totalt	[...]	[...]

⁽¹⁾ Frågan om fördelning av utgifterna inom La Poste-koncernen, särskilt i förhållande till La Banque Postale, undersöks inte av kommissionen här utan kommer att bli föremål för ett senare beslut.

Anslutning av pensionssystemet för tjänstemän vid La Poste till de allmänna systemen

- (62) Ett alternativ för staten är enligt Frankrike att ansluta pensionssystemet för tjänstemän vid La Poste till de system som stadgas i civilrätten. I detta skede har inga förhandlingar med de allmänna pensionssystemen ägt rum, men Frankrike har för avsikt att inleda sådana förhandlingar så snart som möjligt.

⁽²⁰⁾ Det bör noteras att nivån för banksektorn inte kommer att sjunka när den nivå som garanterar lika konkurrensvillkor inom banksektorn (beräknad till [...] % på grundval av uppgifterna för 2005) uppnåtts.

⁽²¹⁾ Se artikel 150 i ändringsbudgeten för 2006.

3. SKÅLEN TILL ATT FÖRFARANDET INLEDDDES

- (63) När den inledande undersökningen slutförts konstaterade kommissionen först att den anmälda reformen innebär att La Poste befrias från kostnader som företaget skulle ha varit skyldigt att betala enligt 1990 års lag. Kommissionen undrade därför om de kostnader som La Poste befriats från i sin helhet motsvarade en "onormal" kostnad enligt gemenskapens rättspraxis. Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt tycks bland annat i domen i Combismålet ⁽²²⁾ betrakta kostnader som "onormala" om de uppstått till följd av beviljande av undantagsstatus för personal vid ett företag som efter en reform befinner sig i en situation som regleras i civilrätten, dvs. samma situation i personalförvaltningshänseende som för företagets konkurrenter ⁽²³⁾. Frankrike har emellertid inte i det aktuella fallet antagit några lagbestämmelser för att avskaffa eller ändra de särskilda anställningsvillkoren för tjänstemän vid La Poste och formerna för deras förvärv av pensionsrättigheter.
- (64) Frankrike hävdade vidare att syftet med reformen var att successivt anpassa La Postes kostnader för pensioner till sina statstjänstemän till konkurrenternas kostnader. Kommissionen betvivlade att reformen skulle leda till rättvis konkurrens.
- (65) Frankrike hävdade slutligen att La Poste inte tidigare beviljats andra kompensationsåtgärder som vid tidpunkten för beviljandet varit avsedda att neutralisera effekterna av de ytterligare kostnaderna till följd av La Postes tillfälliga system för finansiering av tjänstemännens pensioner. Sedan 1998 betalar La Poste emellertid ingen ersättning till staten för den totala kostnaden för de pensioner som betalas ut till tjänstemännen, i strid med den skyldighet som följer av artikel 30 i 1990 års lag.
- (66) Mot denna bakgrund kunde kommissionen i detta skede inte utesluta att åtgärderna innebar en ekonomisk fördel för La Poste och hade inslag av statligt stöd.
- (67) Kommissionen undersökte om åtgärderna, ifall de utgjorde statligt stöd, kunde anses som förenliga med stöd av undantagen i artikel 87.3 c i fördraget.
- (68) Kommissionen har tidigare godkänt statliga stödåtgärder som innebär att företag i en sektor befrias från särskilda pensionsförpliktelser som överstiger dem som följer av det allmänna pensionssystemet och som fastställts under en period av monopol ⁽²⁴⁾. De åtgärder som detta beslut gäller syftar till en successiv anpassning av La Postes kostnader för de pensioner som betalas ut till tjänstemännen vid La Poste till konkurrenternas pensionskostnader. Kommissionen har dock inte i detta skede kunnat dra slutsatsen att La Poste faktiskt befann sig i en situation som kan jämföras med konkurrenternas, vilket hade gjort det möjligt att visa att stödet var nödvändigt för att till fullo utnyttja fördelarna till följd av avregleringen av marknaden för posttjänster.
- (69) Frankrike har inte åberopat artikel 86.2 i fördraget i samband med förfarandet.

⁽²²⁾ Dom av den 16 mars 2004 i mål T-157/01, Danske Busvognmænd mot kommissionen, REG 2004, s. II-917.

⁽²³⁾ Combis, ett företag som av staten getts i uppdrag att driva kollektivtransportverksamhet med buss i Danmark, anställde statstjänstemän som kvarstod i sitt anställningsförhållande till staten, samtidigt som de ställde sig till förfogande för Combis inom ramen för ett utlåningssystem. Eftersom statstjänstemännen arbetade för Combis var detta bolag skyldigt att ersätta staten för de löner och pensioner som den utbetalade till dem. I september 1998 slöt staten ett avtal med företaget rörande villkoren för övergången från status som statstjänsteman till kontraktsanställd för statstjänstemännen vid Combis. Avtalet bestod huvudsakligen i att statstjänstemännen gavs möjlighet att från den 1 april 1999 välja mellan en tjänst som kontraktsanställd vid Combis och en annan lämplig tjänst inom den danska järnvägen. Som kompensation för att de när de blev kontraktsanställda av Combis avstod från de rättigheter som följde av deras status som statstjänstemän hade de berörda statstjänstemännen krävt en engångsbetalning som uppskattades till 100 miljoner danska kronor. Detta belopp utbetalades till de berörda statstjänstemännen år 1998.

⁽²⁴⁾ Kommissionens beslut 2005/145/EG av den 16 december 2003 om det statliga stöd som Frankrike genomfört till förmån för EDF samt el- och gasindustrin (EUT L 49, 22.2.2005, s. 9).

4. SYNPKUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER

- (70) Två berörda parter har lämnat gemensamma synpunkter i samband med förfarandet: [...]
- (71) [...].
- (72) De åtgärder som avses i beslutet om att inleda förfarandet väcker den fundamentala frågan om huruvida anställningen av tjänstemän utgör en "onormal" kostnad för vilken skattelättnad kan ges utan att det är att betrakta som statligt stöd.
- (73) [...] hävdar för det första att domen i Combismålet inte är tillämplig i det aktuella fallet. Det finns flera olikheter mellan fallet med La Poste och fallet med Combis: Den planerade reformen skulle inte innebära att La Postes möjlighet att anställa tjänstemän drogs in. Frånvaron av stöd i Combismålet hängde framför allt samman med att det var Combis personal som stod för kostnaden. Konkurrenssituationen är slutligen en helt annan, eftersom La Poste har exklusiva rättigheter.
- (74) För det andra skulle en bedömning av den "onormala" karaktären hos kostnaden för anställning av tjänstemän kräva att samtliga fördelar ⁽²⁵⁾ och nackdelar i detta sammanhang redovisades.
- (75) För det tredje skulle åtgärderna i fråga inte vara förenliga med artikel 87.3 c i fördraget, eftersom de inte främjar konkurrens.
- (76) Framför allt skulle inte de strikta villkoren för reformen av EDF/GDF:s pensionssystem, som beskrivs i beslut 2005/145/EG, respekteras. Å ena sidan skulle reformen begränsa konkurrenternas utvecklingsmöjligheter på de marknader där La Poste är verksamt i stället för att undanröja hindren för marknadsinträde, å andra sidan saknar reformen proportionalitet såtillvida att Frankrike inte kan visa att åtgärderna i fråga är de som skadar konkurrensen i minst utsträckning.
- (77) Vidare skulle reformen inte vara rättvis, eftersom den inte inkluderar arbetslöshet bland de gemensamma riskerna, inte redovisar konkurrensfördelarna för ett företag som getts exklusiva rättigheter, innebär införande av en subjektiv fördelningsnyckel som gynnar La Poste och inte tar hänsyn till de kompensationsåtgärder som La Poste tidigare beviljats ⁽²⁶⁾.
- (78) Övriga synpunkter inkom inte inom den tidsfrist som anges i beslutet om att inleda förfarandet. Kommissionen förlängde inte denna tidsfrist eftersom den ansåg att det inte förelåg något vederbörligen berättigat fall enligt artikel 6.1 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ⁽²⁷⁾ som kunde motivera en förlängning.

5. KOMMENTARER FRÅN FRANKRIKE

- (79) Frankrike inkom med kommentarer den 14 december 2006. Kompletterande upplysningar lämnades den 27 april 2007 och den 8 juni 2007 som svar på frågor från kommissionen.

⁽²⁵⁾ Bland fördelarna för La Poste nämns i synpunkterna frånvaron av arbetslöshetsförsäkringsavgifter för tjänstemännen, lägre bruttolön för tjänstemännen jämfört med de privatanställda, stabiliteten hos tjänstemannapersonalen under tillväxtperioder och möjligheterna att förtidspensionera eller förflytta tjänstemän i samband med konjunkturändringar, de gynnsammare pensionsvillkoren för tjänstemännen och La Postes exklusiva rättigheter.

⁽²⁶⁾ Den sista punkten skulle enligt domen i Degendorfmålet (förstainstansrättens dom av den 13 september 1995 i målen T-244/93 och T-486/93, Textilwerke Degendorf mot kommissionen, REG 1995, s. II-2265) få till följd att inget nytt stöd skulle kunna tillåtas förrän La Poste återbetalat tidigare erhållet rättsstridigt stöd.

⁽²⁷⁾ EGT L 83, 27.3.1999, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1791/2006 (EUT L 363, 20.12.2006, s. 1).

- (80) Frankrike anser sig ha visat att den planerade reformen inte innehåller något inslag av statligt stöd. De nuvarande formerna för finansiering av pensioner till statstjänstemän vid La Poste, enligt lagen av den 2 juli 1990, skulle i själva verket innebära att La Poste åläggs en orimlig ekonomisk börda enligt civilrätten, som försätter företaget i en mycket ofördelaktig situation i konkurrenshänseende. Syftet med den planerade reformen skulle endast vara att motverka den konkurrensnackdel som blir följden av detta system genom att anpassa villkoren för La Postes finansiering av pensionskostnaderna för tjänstemännen till de villkor som gäller för privata företag för deras anställda i de sektorer där La Poste är verksamt. Avskaffandet av en sådan onormal ekonomisk börda som staten lagt på La Poste skulle inte ge La Poste någon fördel i förhållande till konkurrenterna.
- (81) De pensionskostnader som La Poste ska stå för enligt 1990 års lag skulle inte ingå i dess normala kostnader. Det faktum att ett särskilt system i en lag fastställts för ett företag skulle inte i sig innebära att detta system kan betraktas som normalt. Bedömningen av om en kostnad är "normal" enligt gemenskapsreglerna om statligt stöd har i själva verket ingenting att göra med vilket stöd den har i lagstiftningen. Frankrike erinrade om de argument som anförts i anmälan och hävdade att de skyldigheter som genom undantag från vad som stadgas i civilrätten infördes genom 1990 års lag inte är sådana skyldigheter som skulle utgöra en del av ett företags normala kostnader enligt punkt 63 i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter⁽²⁸⁾ ("de skyldigheter som ett företag har enligt arbetslagstiftning eller kollektivavtal med fackföreningar i fråga om avgångsvederlag eller förtidspensioner").
- (82) Frankrike ifrågasätter kommissionens mycket restriktiva tolkning av tillämpningsområdet för domen i Combustmålet. Enligt rättspraxis från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätten skulle begreppet statligt stöd i själva verket endast avse statliga ingripanden som på olika sätt minskar de kostnader som normalt belastar ett företags budget och som därmed kan snedvräda konkurrensen genom att ge det berörda företaget en ekonomisk fördel. Denna princip skulle ligga bakom kommissionens beslutspraxis och gemenskapens rättspraxis, enligt vilken avskaffandet av en strukturell nackdel som införts av staten inte utgör en förmån som kan betecknas som stöd, eftersom syftet är att befria företaget från en onormal kostnad och därmed möjliggöra återupprättande av rättvisa konkurrensvillkor. Principen skulle vara en direkt följd av EG-domstolens definition av begreppet statligt stöd. Den har erkänts och tillämpats inte bara i Combustmålet utan också i flera andra mål som nämns i anmälan, t.ex. Sabena/Swissair och Enirisorse⁽²⁹⁾.
- (83) Frankrike menar att kommissionens invändningar gällande de olikartade omständigheterna i Combustmålet bör avvisas. Å ena sidan hade den åtgärd som avsågs i Combustmålet visserligen formen av en kompensation från staten till tjänstemännen för en ändring av deras status, men detta skulle inte innebära att avskaffandet av en onormal kostnad för La Poste för finansieringen av pensionerna till statstjänstemännen nödvändigtvis måste åtföljas av en ändring av dessa tjänstemäns status eller av ersättning till dem. Enligt förstainstansrättens synsätt är frågan i) om Combust drabbats av en strukturell nackdel i förhållande till sina konkurrenter (till följd av statstjänstemännens "privilegierade och kostsamma ställning") och ii) om det statliga ingripandet innebar att Combust befriades från denna strukturella nackdel (i det aktuella fallet genom förändring av personalens status tillsammans med utbetalning av ersättning från staten). Å andra sidan menar Frankrike att ett successivt ersättande av statstjänstemän med privatanställda i själva verket pågår inom La Poste sedan 1990 inom de gränser som föreskrivs i 1990 års lag. Detta sker genom att tjänstemän som går i pension ersätts med privatanställda och genom att rekryteringen av tjänstemän gradvis upphör. Så är det alltså även i det aktuella fallet. Vidare ändrades 1990 års lag i maj 2005 genom att restriktionerna för rekrytering av privatanställda avskaffades. I lagen anges nu en allmän princip för rekrytering av privatanställda som går ut på att La Poste inom ramen för kollektivavtalen får rekrytera kontraktsanställda i enlighet med de riktlinjer som fastställs i planeringskontraktet.

⁽²⁸⁾ EUT C 244, 1.10.2004, s. 2.

⁽²⁹⁾ Domstolens dom av den 23 mars 2006 i mål C-237/04, Enirisorse mot Sotacarbo, punkterna 46–51.

- (84) Frankrike erinrar om att La Poste inte tidigare, inte heller vid bildandet 1990–1991, omfattats av någon kompensationsåtgärd som vid beviljandet haft till syfte att neutralisera effekterna av de onormala strukturkostnaderna för La Poste i samband med finansieringen av pensioner till tjänstemän vid La Poste.
- (85) Den stabiliseringsåtgärd som vidtogs 1998 innebar att de onormala kostnaderna för La Poste endast minskade till viss del. Mekanismen stabiliserar de bruttobelopp som La Poste betalar till staten för tjänstemännen men innebär inte någon minskning av den bas av tjänstemän i tjänst som betalar avgift.
- (86) Stabiliseringsåtgärden uppges inte heller innebära något ifrågasättande av det orimliga i den kostnad som La Poste bär enligt 1990 års lag, eftersom La Postes bidrag fortfarande ingår i ett system med "fasta förmåner" och inte utgör något bidrag med befriande verkan. Stabiliseringsåtgärden innebär alltså ingen förändring av vare sig principen att ta upp La Postes pensionsåtagande utanför balansräkningen, beräkningsmetoderna eller skyldigheten att ha täckning för detta åtagande vid övergången till IFRS-standarderna om åtgärden bibehålls.
- (87) Frankrike uppger slutligen att La Poste, vid sidan av de samhällsomfattande posttjänsterna, ådrar sig nettomerkostnader för de tjänster av allmänt ekonomiskt intresse som utgörs av transport och befordran av tidningar och fysisk planering. Underkompensationen för dessa två uppdrag uppgår till omkring [...] per år under perioden 2000–2005.
- (88) När det gäller kvantifieringen av de extra kostnaderna till följd av det undantagssystem som gällde för La Poste under perioden 1998–2005, har La Poste gjort en närmare retrospektiv beräkning av den nivå som garanterar lika konkurrensvillkor för perioden ⁽³⁰⁾:

	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005
Arbetsgivarbidrag före stabilisering	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Arbetsgivarbidrag efter stabilisering	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Fingerad nivå som garanterar lika konkurrensvillkor (retrospektiv beräkning)	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

- (89) Stabiliseringen i ett fast belopp av ersättningen till staten för pensionskostnaderna för tjänstemännen skulle alltså bara delvis ha kompenserat för en strukturell nackdel och inte ha gett La Poste någon som helst fördel i förhållande till konkurrenterna. Den skulle alltså inte utgöra ett stöd.
- (90) När det gäller frågan om huruvida rättvis konkurrens verkligen åstadkommits tillbakavisar Frankrike de tre tvivel som framförs i beslutet om att inleda förfarandet.
- (91) Att arbetslöshetsförsäkringen undantagits från beräkningen av den nivå som garanterar lika konkurrensvillkor motiveras för det första med att det handlar om en risk som inte gäller statstjänstemännen med tanke på deras status. Det vore för övrigt paradoxalt att ålägga La Poste att betala arbetslöshetsförsäkringsavgifter eftersom företaget inte har den flexibilitet i fråga om personalförvaltning som utgör den normala gottgörelsen för denna avgift. Till svar på en fråga från kommissionen anger Frankrike närmare bestämt att La Postes tjänstemän inte har någon möjlighet att återvända till förvaltningen med bibehållna rättigheter. En sådan förflyttning kräver att tre villkor är uppfyllda: att den berörda tjänstemannen gör en begäran (frivillighetsprincip), att det finns lediga tjänster vid

⁽³⁰⁾ Dessa beräkningar är till sin natur förknippade med metodologiska begränsningar.

värdförvaltningen och att det finns tjänster på samma kvalifikationsnivå. Mot denna bakgrund anser Frankrike att den potentiella effekten av rörlighetsreglerna är av liten betydelse i förhållande till den stelhett som är förknippad med anställning av tjänstemän.

- (92) Frankrike framhåller dessutom att anställning av tjänstemän utgör en merkostnad för La Poste jämfört med anställning av privatanställda ⁽³¹⁾, oavsett vilken nivå det gäller och även efter korrigering av skillnader i antal tjänsteår. Trots att arbetslöshetsförsäkringen undantagits och utan beaktande av de stora merkostnader som är förknippade med stelhetten i tjänstemännens status skulle La Poste alltså även efter reformen, trots bidraget för att garantera lika konkurrensvillkor, ha en högre sammanlagd lönekostnad än konkurrenterna så länge man har tjänstemän i aktiv tjänst.
- (93) När det sedan gäller den nivå som garanterar lika konkurrensvillkor anser Frankrike att den fastställts med försiktighet. Man framhåller att La Postes egenförsäkring för kontantförmåner vid avbrott i arbetet på grund av sjukdom, moderskap, faderskap och adoption kostar mer än de avgifter till det allmänna systemet som betalas av företag som omfattas av civilrätten. Denna merkostnad har dock inte beaktats vid beräkningen av den nivå som garanterar lika konkurrensvillkor.
- (94) Till svar på en begäran från kommissionen har Frankrike emellertid beräknat en nivå som garanterar lika konkurrensvillkor med beaktande av samtliga risker, inklusive icke gemensamma risker och risker som omfattas av La Postes särskilda egenförsäkringssystem ⁽³²⁾. År 2006 skulle ett hypotetiskt beaktande av avgifterna till arbetslöshetsförsäkringen och AGS och det särskilda solidaritetsbidraget samt av kontantförmånerna vid avbrott i arbetet på grund av sjukdom, moderskap, faderskap och adoption få följande effekt på den nivå som garanterar lika konkurrensvillkor: Den justerade sammantagna nivå som garanterar lika konkurrensvillkor skulle bli [...] %, i stället för den anmälda nivån på 37,2 %. För respektive sektor skulle den justerade nivå som garanterar lika konkurrensvillkor bli [...] % i postsektorn (i stället för den anmälda nivån på 36,9 %) och [...] % i banksektorn (i stället för den anmälda nivån på 39,9 %).

	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Sammantagen nivå som garanterar lika konkurrensvillkor för La Poste	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Nivå som garanterar lika konkurrensvillkor för postverksamheten	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Nivå som garanterar lika konkurrensvillkor för bankverksamheten	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Hypotetisk sammantagen nivå som garanterar lika konkurrensvillkor för La Poste inklusive icke gemensamma risker avseende arbetslöshet och kontantförmåner vid avbrott i arbetet på grund av sjukdom, moderskap, faderskap och adoption	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Hypotetisk sammantagen nivå som garanterar lika konkurrensvillkor för postverksamheten inklusive icke gemensamma risker avseende arbetslöshet och kontantförmåner vid avbrott i arbetet på grund av sjukdom, moderskap, faderskap och adoption	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Hypotetisk sammantagen nivå som garanterar lika konkurrensvillkor för bankverksamheten inklusive icke gemensamma risker avseende arbetslöshet och kontantförmåner vid avbrott i arbetet på grund av sjukdom, moderskap, faderskap och adoption	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

⁽³¹⁾ Framför allt till följd av de högre lönerna.

⁽³²⁾ Uppgifterna för perioden 1998–2004 har konstruerats genom retrospektiv beräkning på grundval av uppgifterna för 2005. De årliga lönesummorna för tjänstemännen, särskilt de indexreglerade bruttolönerna, är de som registrerats för det år för vilket den nivå som garanterar lika konkurrensvillkor beräknats. Fördelningen mellan chefer och andra än chefer har beräknats i förhållande till lönesumman för tjänstemännen och de indexreglerade lönerna. Avgifterna är de som gällde den 1 januari det år för vilket den nivå som garanterar lika konkurrensvillkor beräknats. Kommissionen anser att den metod som tillämpats är konsekvent och försiktig.

(95) Frankrike har också beräknat nettonu värden av La Postes arbetsgivarbidrag för följande scenarier:

(i miljarder euro)	1990 års lag	Offentliga institutioner ⁽¹⁾	Anmäld nivå som garanterar lika konkurrensvillkor	Justerad nivå som garanterar lika konkurrensvillkor ⁽²⁾
Nettonu värde	[...]	[...]	[...]	[...]

⁽¹⁾ Frankrike har beräknat det nettonu värde som skulle bli följden av de bidrag som gäller för offentliga institutioner, enligt det pensionssystem som gäller för statstjänstemän.

⁽²⁾ Inklusive avgifter för arbetslöshetsförsäkring och AGS, det särskilda solidaritetsbidraget och kostnaden för förmåner som omfattas av egenförsäkringen.

- (96) Frankrike menar att justeringen av den nivå som garanterar lika konkurrensvillkor skulle leda till att det nettonu värde som La Poste ska betala ökar med 2 miljarder euro. Frankrike konstaterar att detta belopp motsvarar det särskilda schablonbidrag som La Poste betalade den 29 december 2006.
- (97) Frankrike drar slutsatsen att den anmälda reformen inte innehåller något inslag av statligt stöd eftersom La Poste inte får någon fördel i förhållande till sina konkurrenter.
- (98) Till svar på kommissionens synpunkter och frågor förklarar sig Frankrike dock berett att inom ramen för en övergripande överenskommelse om reformen i fråga göra åtaganden på följande punkter:
- i) Den nivå som garanterar lika konkurrensvillkor ska innefatta samtliga avgifter, även avgifterna till AGS och arbetslöshetsförsäkringen, det särskilda solidaritetsbidraget och kostnaden för förmåner som omfattas av La Postes egenförsäkring.
 - ii) La Postes faktiska betalningar, som föreskrivs i lagen och tillämpningsdekretet, ska fastställas med hänsyn till den utveckling som blir följden av den anmälda reformen, så länge den kapitaliserade summan av skillnaderna mellan de årliga avgifter som blir följden av tillämpningen av den nivå som garanterar lika konkurrensvillkor, inklusive icke gemensamma risker, och det anmälda bidrag (anmäld nivå som garanterar lika konkurrensvillkor och extra avgifter 2006–2009) som faktiskt betalas ligger kvar under 2 miljarder euro (beloppet för det särskilda schablonbidraget). Om nu värdet av denna kapitaliserade summa överstiger 2 miljarder euro ska La Postes bidrag när det blir aktuellt höjas till nivån för den avgift som blir följden av tillämpningen av den nivå som garanterar lika konkurrensvillkor, inklusive icke gemensamma risker.
- (99) När det gäller avgränsningen av tjänstemännens lönesumma mellan sektorn för finansiella tjänster och sektorn för brev och paket uppger Frankrike att den gjorts med utgångspunkt i två objektiva kriterier:
- i) Arten av den kompetens som krävs för att inneha tjänsten, dvs. om tjänstemännen har särskild bankkompetens eller inte.
 - ii) Organisatorisk enhet inom La Poste, dvs. om tjänstemännens antal, geografiska placering, utbildning och karriärutveckling bestäms av La Poste eller La Banque Postale.
- (100) Trots en del oenighet om dessa principer har Frankrike, med sikte på att ändå nå en övergripande överenskommelse om den aktuella reformen, förklarat sig berett att vid den årliga beräkningen av den nivå som garanterar lika konkurrensvillkor hänföra personal som är verksam inom flera verksamhetsgrenar och för vilken La Banque Postale faktureras till banksektorn, på grundval av uppgifter ur La Postes kostnadsbokföring.
- (101) Till svar på kommissionens frågor har Frankrike också undersökt en "intern" metod med inriktning på analys av företagets fullgörande av sina åtaganden i fråga om tjänstemännens pensioner. Frankrike framhåller först och främst att man ser denna metod som särskilt olämplig i fallet med La Poste, som i) knutit till sig statstjänstemän, med bibehållen status som fortfarande bestäms av staten, vilka omfattas av det pensionssystem som gäller all statlig civil och militär personal, och ii) har upphört att rekrytera tjänstemän.
- (102) Frankrike har sedan undersökt om det bidrag som La Poste betalar till staten för finansieringen av pensioner till sina statstjänstemän motsvarar villkor som en operatör i den privata sektorn skulle godta. För detta krävs att ersättningen från staten är minst lika stor som nettonu värdet av La Postes åtaganden, så att finansieringen av dessa åtaganden säkras genom fullständig fondering. Vid tillämpningen av dessa principer har Frankrike kontrollerat att de betalningar som gjorts av La Poste tidigare har täckt de normala försäkringstekniska kostnaderna ⁽³³⁾ och
- ⁽³³⁾ De årliga normala försäkringstekniska kostnaderna motsvarar de rättigheter som förvärvats under året som motprestation för det arbete som utförts i tjänsten.

att netto­n­u­v­ä­r­d­et av La Postes framtida betalningar till staten motsvarar netto­n­u­v­ä­r­d­et av de årliga normala försäkringstekniska kostnaderna. Mot bakgrund av denna analys konstaterar Frankrike att arbetsgivaravgiften skulle vara [...] %, dvs. mycket lägre än den anmälda nivå som garanterar lika konkurrensvillkor. Om denna procentsats tillämpats skulle La Poste ha betalat [...] mer än sitt åtagande, dvs. det åtagande som motsvarar det antal tjänsteår som tjänstemännen tillbringat vid företaget sedan det bildades 1990.

(103) Om kommissionen skulle komma fram till att reformen har inslag av stöd ansluter sig Frankrike till principen bakom kommissionens resonemang i beslutet om att inleda förfarandet när det gäller stödets förenlighet, eftersom den anmälda reformen endast syftar till att försätta La Poste i en situation som är jämförbar med konkurrenternas. Frankrike betonar att det i beslutet om att inleda förfarandet erinras om att ett stöd är förenligt bl.a. om det innebär att ett företag befrias från en kostnad som det har före avregleringsfasen och som på ett betydande sätt skulle påverka dess konkurrenskraft i en omgivning där avreglering pågår.

(104) När det gäller den planerade anslutningen av pensionsfinansieringen till det system som stadgas i civilrätten framhåller Frankrike att denna fråga saknar betydelse för analysen av den anmälda reformen med avseende på statligt stöd. Vad beträffar förbindelserna mellan La Poste och staten är införandet av en avgift med befriande verkan som betalas av La Poste på grundval av en nivå som garanterar lika konkurrensvillkor tillräckligt för att garantera att inget statligt stöd förekommer. Det är inte nödvändigt att undersöka vilka former för finansiering av pensionerna till statstjänstemännen som kommer att tillämpas efter reformen. Den planerade anslutningen skulle endast beröra två parter, staten och Caisse nationale d'assurance vieillesse (nationella åldersförsäkringskassan), eftersom La Poste till följd av den anmälda reformen befrias från allt ansvar i detta avseende. Eftersom de två parter som berörs av anslutningen inte kan betecknas som företag i fördragets mening kan inte anslutningen innehålla något inslag av statligt stöd.

(105) Frankrike lämnade sina kommentarer till de berörda parternas synpunkter den 27 februari 2007. Frankrike anser att synpunkterna i fråga inte är av sådan art att de innebär ett ifrågasättande av den analys som visar att den planerade åtgärden inte innehåller något inslag av statligt stöd, såsom åtgärden beskrivits i anmälan och i de många kontakter som sedan dess ägt rum med kommissionen. Frankrike anser att de tredje parterna inte har kunnat lägga fram relevanta argument utan bara har upp-

repat de tvivel som framförs i beslutet om att inleda förfarandet, som Frankrike anser sig ha visat saknar grund.

6. BEDÖMNING AV ÅTGÄRDERNA

(106) De åtgärder som kommissionen undersökt inom ramen för detta beslut är 1998 års övre gräns och den anmälda reformen av pensionssystemet för statstjänstemän vid La Poste med stöd av artikel 150 i ändringsbudgeten för 2006.

6.1 Fastställande av statligt stöd

(107) Enligt artikel 87.1 i fördraget utgör en åtgärd statligt stöd om följande fyra kumulativa villkor är uppfyllda:

i) Åtgärden ska innebära att mottagaren får en fördel.

ii) Åtgärden ska snedvrیدا eller hota att snedvrیدا konkurrensen genom att gynna vissa företag.

iii) Det ska handla om ett ingripande från staten eller med hjälp av statliga medel.

iv) Åtgärden ska kunna påverka handeln mellan medlemsstaterna.

6.1.1 Statliga medel

(108) Artikel 87.1 i fördraget avser stöd som ges av staten eller med hjälp av statliga medel. Åtgärderna i fråga ska med andra ord vara följden av ett handlande som kan tillskrivas staten, och de ska beviljas med hjälp av statliga medel.

(109) Den övre gräns för La Postes bidrag som infördes 1998 är å ena sidan följden av ett kontrakt mellan den franska staten och La Poste, som av Frankrike betecknas som *särskilda tillämpningsföreskrifter för 1990 års lag*. Reformen 2006 grundas på en lag. Åtgärderna i fråga kan därför tillskrivas Frankrike.

(110) Å andra sidan kan de undersökta åtgärderna leda till att staten avstår från ekonomiska medel eftersom La Poste inte längre garanterar den ekonomiska balansen i systemet för sina statstjänstemän. Enligt rättspraxis utgör dock de offentliga myndigheternas avstående från vissa skatteintäkter eller andra intäkter statliga medel⁽³⁴⁾. Åtgärderna i fråga avser alltså statliga medel.

⁽³⁴⁾ Dom av den 27 januari 1998 i mål T-67/94, Ladbroke mot kommissionen, REG 1998, s. II-1, punkt 109.

6.1.2 Påverkan på handeln

- (111) Kommissionen konstaterar att de marknader där La Poste-koncernen verkar i stor utsträckning är öppna för handel inom gemenskapen, framför allt till följd av rådets direktiv 88/361/EEG av den 24 juni 1988 för genomförandet av artikel 67 i fördraget ⁽³⁵⁾ (fri rörlighet för kapital), rådets andra direktiv 89/646/EEG av den 15 december 1989 om samordning av lagar och andra författningar om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut, samt med ändring av direktiv 77/780/EEG ⁽³⁶⁾ (etableringsfrihet) och direktiv 97/67/EG (postdirektivet). Av 2005 års ekonomiska rapport från La Poste-koncernen framgår att

- i) 64,5 % av omsättningen kommer från konkurrensutsatta marknader,
- ii) 15,2 % av omsättningen kommer från internationell verksamhet (utanför Frankrike), jämfört med 14,1 % 2004.

- (112) I den ekonomiska rapporten framhålls också koncernens kapacitet att utvecklas på de öppna marknaderna i Frankrike och Europa.

- (113) I sitt svar på revisionsrättens rapport om La Poste 2003 ⁽³⁷⁾ förklarar också La Postes koncernchef att *koncernens internationalisering kommer att fortsätta, med hänsyn till öppnandet av marknaderna och internationaliseringen hos de största kunderna. Företagen inom brev-, paket- och expresssektorerna genomför allt oftare anbudsförfaranden på europeisk nivå. Koncernen måste anpassa sig till dessa förhållanden.*

- (114) I detta sammanhang är det tillräckligt att konstatera att de marknader där La Poste verkar har en gränsöverskridande dimension och att La Poste konkurrerar med företag som är etablerade i andra medlemsstater liksom med franska företag med verksamhet på dessa internationella marknader.

- (115) Åtgärderna i fråga försvårar affärsverksamheten för operatörer i EU som vill utvecklas i Frankrike.

⁽³⁵⁾ EGT L 178, 8.7.1988, s. 5.

⁽³⁶⁾ EGT L 386, 30.12.1989, s. 1. Direktivet upphävt genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG (EGT L 126, 26.5.2000, s. 1). Direktiv 2000/12/EG har ersatts av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (omarbetning) (EUT L 177, 30.6.2006, s. 1).

⁽³⁷⁾ *Les comptes et la gestion de La Poste (1991–2002)*, oktober 2003.

- (116) Eftersom de aktuella åtgärderna stärker La Postes position i gemenskapshandeln i förhållande till andra konkurrerande operatörer, anser kommissionen att de påverkar handeln mellan medlemsstaterna och skulle kunna snedvridera konkurrensen mellan dessa operatörer.

- (117) Det lagliga monopol som omfattar en del av La Postes verksamhet påverkar inte denna slutsats. Mot bakgrund av den successiva avreglering som pågår sedan 1998 och inför den fullständiga avregleringen av posttjänsterna kan en risk för påverkan på handeln förutses ⁽³⁸⁾, även för den verksamhet som i dag omfattas av monopol, eftersom gemensamma industriella processer inom La Postes produktionssystem tillämpas för monopolverksamheten och den konkurrensutsatta verksamheten (t.ex. expressbefordran). Monopolverksamheten kan för övrigt också indirekt konkurrera med konkurrensutsatt verksamhet utanför postsektorn, t.ex. användning av e-post ⁽³⁹⁾ eller fax.

6.1.3 Förekomst av en selektiv fördel för La Poste

- (118) För att kunna bedöma om åtgärderna i fråga innehåller inslag av statligt stöd bör det avgöras om åtgärderna ger La Poste en ekonomisk fördel i och med att de gör det möjligt för La Poste att slippa undan kostnader som under normala förhållanden skulle ha belastat det egna företaget och således förhindrar marknadskrafterna att verka fullt ut ⁽⁴⁰⁾.

- (119) Stöd består av en minskning av sådana kostnader som normalt belastar företagets budget, med beaktande av det aktuella pålagesystemets art och systematik. Omvänt skulle begreppet "särskild pålaga" kunna införas, dvs. en extra kostnad i förhållande till vad som är normalt ⁽⁴¹⁾. Minskning av en sådan särskild pålaga genom en lagbestämmelse skulle inte ge mottagaren någon fördel och skulle alltså inte utgöra statligt stöd.

⁽³⁸⁾ I La Poste-koncernens ekonomiska rapport för 2005 erinras om den fullständiga avreglering som planeras till 2009 som ett inslag i planen för utveckling av respektive verksamhetsgren.

⁽³⁹⁾ "För närvarande genomgår EU:s postsektor betydande förändringar, bland annat gradvis konkurrensutsättning, snabb tillväxt och sjunkande kostnader för ersättande elektroniska medier ..." (Arbetsdokument från kommissionens avdelningar, följedokument till förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 97/67/EG om det fullständiga genomförandet av den inre marknaden för posttjänster – Sammanfattning av konsekvensanalysen, SEK(2006) 1292 av den 18 oktober 2006).

⁽⁴⁰⁾ Dom av den 14 februari 1990 i mål C-301/87, Frankrike mot kommissionen, REG 1990, s. I-307, punkt 41.

⁽⁴¹⁾ Domstolens dom av den 20 september 2001 i mål C-390/98, H.J. Banks & Co. Ltd mot The Coal Authority och Secretary of State for Trade and Industry, REG 2001, s. I-6117.

(120) Enligt domstolens rättspraxis i fråga om selektivitetsanalys⁽⁴²⁾ krävs en jämförelse med en referensram för att avgöra om en differentierad behandling av vissa företag och viss produktion, i en strukturellt sett normal marknadssituation, är förenlig med "systemets art och systematik". Klassificeringen av en kostnad som "normal" eller "särskild" kräver därför att man fastställer en referens- eller jämförelseram för att kunna identifiera företag som i faktiskt och rättsligt hänseende befinner sig i en jämförbar situation, med hänsyn till den målsättning som ska uppfyllas genom de berörda åtgärderna⁽⁴³⁾.

(121) Inledningsvis bör det erinras om att reformen inte går ut på att åstadkomma en utjämning mellan de berörda tjänstemännens pensionsrättigheter och pensionsrättigheterna för de anställda hos La Postes huvudsakliga konkurrenter. Den personal som berörs är dessutom per definition tjänstemän, som bibehåller sin särskilda status, medan de anställda hos La Postes huvudsakliga konkurrenter omfattas av privaträttsliga avtal. Den målsättning som ska uppfyllas genom de berörda åtgärderna gäller alltså inte enbart det pålagesystem som de olika pensionssystemen utgör, oavsett om de avser privatanställda eller tjänstemän. Det handlar i stället om en bredare målsättning, nämligen att säkra lika konkurrensvillkor mellan La Poste och dess konkurrenter, med hänsyn framför allt till att vissa av La Postes anställda är tjänstemän som knutits till La Poste.

(122) Teoretiskt sett skulle man kunna tänka sig flera referensramar: situationen för La Postes konkurrenter eller för andra offentliga institutioner, det pensionssystem som gäller för statstjänstemän eller för France Télécom (avsnitt 6.1.3.1). Om inget externt jämförelseobjekt av denna typ är tillämpligt skulle referensramen för fastställande av fördelen vara situationen för La Poste självt innan åtgärderna beviljades (avsnitt 6.1.3.2).

(123) Med anledning av de tvivel som anförs i beslutet om att inleda förarbetet kommer kommissionen också att undersöka om de kostnader som La Poste befrias från i sin helhet utgör en "onormal" kostnad eller en "strukturell nackdel" i den mening som avses i förstainstansrättens rättspraxis (avsnitt 6.1.3.3).

⁽⁴²⁾ Domstolens dom av den 8 november i mål C-143/99, *Adria-Wien Pipeline GmbH och Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke GmbH* mot Finanzlandesdirektion für Kärnten, REG 2001, s. I-8365, punkt 41.

⁽⁴³⁾ Denna punkt överensstämmer med en synpunkt från [...], nämligen att en bedömning av den "onormala" karaktären hos kostnaden för anställning av tjänstemän kräver att samtliga fördelar och nackdelar i detta sammanhang redovisas. Kommissionen noterar för övrigt i detta avseende att en sådan redovisning skulle vara omöjlig att göra i praktiken.

6.1.3.1 Avsaknad av ett externt jämförelseobjekt

(124) Det skulle vara mycket svårt för kommissionen att identifiera operatörer som i faktiskt och rättsligt hänseende befinner sig i en situation som är jämförbar med La Postes, när det gäller att få till stånd lika villkor framför allt i fråga om pensionssystemet.

(125) När det gäller först och främst La Postes konkurrenter utgörs de av privaträttsliga företag som verkar på konkurrensutsatta marknader, medan La Poste har en ställning som motsvarar den för en offentlig institution av industriellt och kommersiellt slag (*établissement public à caractère industriel et commercial – EPIC*)⁽⁴⁴⁾ och omfattas av ett lagligt monopol⁽⁴⁵⁾. I samband med analysen av om det förekommer en fördel i den mening som avses i artikel 87.1 i fördraget betyder dessutom det faktum att La Postes konkurrenter har anställda som omfattas av privaträttsliga avtal, medan jämförelsen särskilt gäller tjänstemän som arbetar vid La Poste, att de inte i faktiskt och rättsligt hänseende kan anses befinna sig i en jämförbar situation med hänsyn till syftet med åtgärderna. Det bör påpekas att tjänstemännens pensionssystem, såsom anges i skäl 25 och följande, härrör från en i rättsligt avseende särskild ordning som är tydligt skild från den ordning som gäller för privatanställda. Detta innebär under alla omständigheter att det, när det gäller den bredare målsättningen att säkra lika konkurrensvillkor mellan La Poste och dess konkurrenter, står klart att La Poste och dess konkurrenter i faktiskt och rättsligt hänseende bör anses befinna sig i olikartade situationer.

(126) La Postes konkurrenter kan därför inte användas som jämförelseobjekt i kommissionens analys för att avgöra om det förekommer en fördel i den mening som avses i artikel 87.1 i fördraget.

(127) Kommissionen påpekar dock redan i detta skede att ett sådant jämförelseobjekt uppenbart kommer att behövas vid granskningen av det eventuella stödets förenlighet med artikel 87.3 c i fördraget när det gäller att göra en närmare bedömning av snedvridningen av konkurrensen på de marknader som påverkas av stödet.

⁽⁴⁴⁾ I Frankrike görs när det gäller offentliga institutioner principiell åtskillnad mellan offentliga institutioner av administrativt slag (*établissements publics à caractère administratif – EPA*), som fullgör traditionella förvaltningsuppdrag, och offentliga institutioner av industriellt och kommersiellt slag (*établissements publics à caractère industriel et commercial – EPIC*), som bedriver verksamhet av ekonomisk karaktär. Vissa offentliga institutioner har inte betecknats som vare sig EPA eller EPIC i lagen. Så är fallet med La Poste. Kassationsdomstolen har emellertid i sin dom av den 18 januari 2001 (andra tvistemålsavdelningen) slagit fast principen att La Poste ska likställas med ett EPIC. Se kommissionens rekommendation av den 4 oktober 2006 med förslag till antagande av lämpliga åtgärder i fråga om statens obegränsade garanti till förmån för La Poste (ärende E 15/2005).

⁽⁴⁵⁾ Avgifterna fastställs i enlighet med de principer som anges i direktiv 97/67/EG. I artikel 12 i detta direktiv föreskrivs att priserna ska grunda sig på kostnaderna och att medlemsstaterna får besluta att en enhetlig taxa ska gälla inom hela det nationella territoriet.

- (128) Kommissionen har undersökt om andra jämförelseobjekt skulle kunna identifieras.
- (129) Teoretiskt sett skulle ett jämförelseobjekt kunna vara pensionssystemet för statstjänstemän, som regleras i civil- och militärpensionslagen. Detta system skulle dock inte som sådant kunna tillämpas under faktiska förhållanden som liknar dem som gäller för La Poste. Statstjänstemän arbetar t.ex. i allmänhet inte inom kommersiella sektorer som de där La Poste är verksamt.
- (130) Bland EPIC, som har en ställning som liknar La Postes, har kommissionen inte kunnat identifiera någon homogen grupp ekonomiska operatörer som skulle kunna fungera som jämförelseobjekt. Endast några enstaka EPIC, bl.a. Office National des Forêts och Monnaie de Paris, har en situation som uppvisar vissa likheter med La Postes. Dessa disparata inslag är dock inte tillräckliga för att möjliggöra en sammanhängande jämförelse.
- (131) Kommissionen anser därför att varken de offentliga institutionerna eller det pensionssystem som gäller för statstjänstemän utgör lämpliga jämförelseobjekt i detta fall.
- (132) Kommissionen har vidare undersökt möjligheten att jämföra La Poste och France Télécom. Genom 1990 års lag omvandlades den tidigare styrelsen för telekommunikation till två offentligrättsliga juridiska personer: La Poste och France Telecom. France Télécom sysselsätter visserligen både anställda som omfattas av privaträttsliga avtal och tjänstemän men blev 1996 ett börsnoterat aktiebolag. Det befinner sig inte längre i faktiskt och rättsligt hänseende i en jämförbar situation med hänsyn till målsättningen för de berörda åtgärderna. Såsom anges [...] har kommissionen dessutom mottagit ett klagomål gällande förenligheten hos de regler som gäller för France Télécom i fråga om obligatoriska sociala avgifter och skatter, och kommissionen kan inte genom detta beslut föregripa sin slutsats i det ärendet.
- (133) Sammanfattningsvis anser kommissionen att det inte finns något externt jämförelseobjekt som gör det möjligt att bestämma vilken avgift som är "normal" för företag som i faktiskt och rättsligt hänseende befinner sig i en situation som är jämförbar med La Postes, med hänsyn till den målsättning som ska uppfyllas genom de berörda åtgärderna
- (134) Om kommissionen hade kunnat finna ett lämpligt externt jämförelseobjekt, som skulle kunna användas som utgångspunkt för att fastställa att "onormala" avgifter förekommer, skulle man under vissa villkor som gäller beräkningen av den nivå som garanterar lika konkurrensvillkor ha kunnat komma fram till att åtgärderna i fråga inte utgör statligt stöd.
- (135) Varken kommissionens beslut i fallet med Sabena/Swissair⁽⁴⁶⁾ eller domen i Enirisorse-målet, som Frankrike nämner, påverkar kommissionens slutsatser i fråga om förekomsten av en fördel för La Poste. I beslutet i fallet med Sabena/Swissair slås fast att en åtgärd som avser en viss sektor (luftfart), och inte ett visst företag, är en allmän åtgärd inom ramen för den ekonomiska politiken. Åtgärdens sektoriella och inte individuella (begränsad till ett enskilt företag) karaktär utgör en viktig skillnad jämfört med fallet med La Poste, särskilt eftersom den innebär att kommissionen kunde finna ett externt jämförelseobjekt i form av det system för sociala avgifter som tillämpas på andra industrisektorer i Belgien. I domen i Enirisorse-målet grundar domstolen på samma sätt sin slutsats på en jämförelse av den omtvistade åtgärden med en "normal situation"⁽⁴⁷⁾ som domstolen kunnat fastställa. Någon sådan situation existerar emellertid inte på motsvarande sätt i det aktuella ärendet.
- (136) Analysen av om det förekommer en fördel i den mening som avses i artikel 87.1 i fördraget kräver alltså att kommissionen undersöker situationen för La Poste genom en jämförelse mellan de obligatoriska sociala avgifterna och skatterna före och efter åtgärderna i fråga.
- 6.1.3.2 Situationen för La Poste före och efter åtgärderna i fråga
- (137) De obligatoriska sociala avgifterna och skatterna före åtgärderna i fråga är de som föreskrivs i 1990 års lag. I avsaknad av ett externt jämförelseobjekt utgör de den referensram som gör det möjligt att avgöra om någon fördel förekommer.
- (138) Tack vare den övre gräns som infördes 1998 minskade arbetsgivarbidraget för pensionerna till tjänstemännen vid La Poste med ett belopp som Frankrike självt uppskattar till omkring [...] för perioden 1998–2006.
- (139) Genom 2006 års lag ersätts La Postes bidrag med en avgift med befriande verkan som innebär att La Postes pensionskostnader anpassas till konkurrenternas. Utan denna lag skulle arbetsgivarbidraget, trots de positiva effekterna av den övre gränsen, fortsätta att stiga kraftigt under kommande år, framför allt på grund av det allt sämre förhållandet mellan antalet tjänstemän i aktiv tjänst (avgiftsbetalare) respektive inaktiv tjänst (förmåns-tagare) till följd av att La Poste slutat rekrytera tjänstemän.
- (140) Kommissionen konstaterar följaktligen att åtgärderna i fråga befriar La Poste från kostnader som man skulle ha varit skyldig att betala enligt 1990 års lag.

⁽⁴⁶⁾ Skrivelse SG(95) D/9783, 25.7.1995.

⁽⁴⁷⁾ Se punkt 48 i domen.

- (141) I samband med analysen av om La Postes egna pensionskostnader är av normal karaktär eller inte anser kommissionen att de skyldigheter som ett företag har enligt arbetslagstiftning eller kollektivavtal med fackföreningar i fråga om avgångsvederlag eller förtidspensioner är en del av de normala kostnader som ett företag ska finansiera med egna medel⁽⁴⁸⁾.
- (142) Kommissionen drar därför slutsatsen att La Postes pensionskostnader enligt 1990 års lag är normala kostnader⁽⁴⁹⁾. Eftersom de aktuella åtgärderna gör att La Poste slipper undan kostnader som under normala förhållanden skulle ha belastat företaget innebär åtgärderna att operatören ges en fördel i den mening som avses i artikel 87.1 i fördraget.
- (143) Fördelen är selektiv eftersom den endast berör La Poste. I avsaknad av en extern referensram är inte denna begränsning motiverad med hänsyn till systemets art och systematik.

6.1.3.3 Förekomst av en onormal kostnad / inledning av förfarandet

- (144) I beslutet om att inleda förfarandet redogörs i detalj för domen i Combustumålet, där förstainstansrätten tycks betrakta kostnader som "onormala" om de är en följd av att personal vid ett företag som efter en reform befinner sig i en situation som omfattas av civilrätten, dvs. samma situation i personalförvaltningshänseende som för företagets konkurrenter, beviljas undantagsstatus⁽⁵⁰⁾: "åtgärden i fråga var avsedd att ersätta den privilegierade och kostsamma status som de av Combust anställda statstjänstemännen hade med en status som kontraktsanställd, vilken kunde jämföras med den status som anställda i andra busstransportföretag som befann sig i en konkurrenssituation i förhållande till Combust hade. Det gällde alltså att befria Combust från en strukturell nackdel i förhållande till dess konkurrenter i den privata sektorn. Artikel 87.1 EG syftar emellertid endast till att förbjuda fördelar för vissa företag och begreppet stöd omfattar bara de interventioner som minskar de kostnader som normalt belastar ett företags budget och som kan anses ge det mottagande företaget ekonomiska fördelar som det inte skulle ha erhållit enligt normala marknadsmässiga villkor [...]. Vidare hade danska staten i stället för att utbetala beloppet på 100 miljoner DKK direkt till de statstjänstemän som var anställda av Combust kunnat uppnå samma resultat genom att omplacera sagda statstjänstemän inom den offentliga förvaltningen utan att utbetala en särskild ersättning, vilket skulle ha gjort det möjligt för Combust att omedelbart kontraktsanställa personer med privaträttslig status."
- (145) Generellt sett erinras först och främst om att rättspraxis i Combustumålet inte har bekräftats av domstolen. Vissa inslag i domstolens rättspraxis motsäger hypotesen att kompensation för en strukturell nackdel inte skulle kunna betecknas som stöd. Domstolen har konsekvent framhållit att förekomsten av stöd ska bedömas med

hänsyn till statliga ingripandens verkningar och inte deras orsaker eller syften⁽⁵¹⁾. Domstolen har också vidhållit att begreppet stöd innefattar fördelar som beviljas av de offentliga myndigheterna och som på olika sätt minskar de kostnader som normalt belastar ett företags budget⁽⁵²⁾. Domstolen har också tydligt angett att kostnader hänförliga till löner till företagets anställda till sin natur belastar företagets budget oberoende av frågan huruvida dessa kostnader följer av lagliga skyldigheter eller av kollektivavtal⁽⁵³⁾. Domstolen har i detta sammanhang ansett att den omständighet att statliga åtgärder syftar till att kompensera för merkostnader inte gör att de kan undgå att betecknas som stöd⁽⁵⁴⁾.

- (146) Frankrike åberopar emellertid med eftertryck den princip som förstainstansrätten tillämpar i domen i Combustumålet och vidhåller att den anmälda reformen endast befriar La Poste från en "onormal" kostnad. Kommissionen understryker att Combustumålet skiljer sig i sak från det aktuella ärendet, vilket illustreras av följande:

- i) Kompensationen betalas direkt till de tjänstemän som är anställda av Combust, medan de åtgärder som detta beslut avser gäller La Postes arbetsgivarbidrag.
- ii) Kommissionen anser att det i praktiken inte skulle vara möjligt för Frankrike att återanställa La Postes 180 000 tjänstemän inom förvaltningen. Frankrike uppger att La Postes tjänstemän varken principiellt eller rättsligt har någon möjlighet att återvända till förvaltningen. De statstjänstemän som tjänstgör vid La Poste tillhör en personalstyrka med särskild status. De har alltså inte något automatiskt uppdrag att tjänstgöra utanför La Poste, och samtidigt finns det ingen möjlighet att tvinga dem att lämna La Poste. Återanställning av de 180 000 tjänstemän som tjänstgör vid La Poste inom förvaltningen skulle dessutom innebära problem med anknäpning till yrkeskvalifikationer. Ett hinder för en eventuell återanställning som framhållits av Frankrike hänger också samman med tillgången till tjänster som kräver likvärdiga kvalifikationer. Detta är ett problem som är specifikt för La Poste. Tjänstemännen vid La Poste har helt andra

⁽⁴⁸⁾ Se punkt 63 i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter.

⁽⁴⁹⁾ Man hade kanske inte kommit fram till denna slutsats om ett externt jämförelseobjekt hade kunnat hittas. Detta var emellertid inte möjligt i samband med granskningen av den selektiva fördelen i den mening som avses i artikel 87.1 i fördraget.

⁽⁵⁰⁾ Dom i Combustumålet (se ovan), punkt 57.

⁽⁵¹⁾ Domstolens dom av den 2 juli 1974 i mål 173/73, Italien mot kommissionen, REG 1974, s. 709, punkt 13; domstolens dom av den 24 februari 1987 i mål C-310/85, Deufil mot kommissionen, REG 1987, s. 901, punkt 8; domstolens dom av den 26 september 1996 i mål C-241/94, Frankrike mot kommissionen, REG 1996, s. I-4551, punkt 20.

⁽⁵²⁾ Domstolens dom av den 15 mars 1994 i mål C-387/92, Banco Exterior mot Ayuntamiento de Valencia, REG 1994, s. I-877, punkt 13; dom i mål C-241/94 (se ovan), punkt 34.

⁽⁵³⁾ Domstolens dom av den 12 december 2002 i mål C-5/01, Belgien mot kommissionen, REG 2002, s. I-1191, punkt 39.

⁽⁵⁴⁾ Domstolens dom av den 23 februari 1961 i mål 30/59, Gezamenlijke Steenkolenmijnen in Limburg mot Höga myndigheten, REG 1961, s. 3, punkterna 29 och 30; dom i mål C-173/73 (se ovan), punkterna 12 och 13; dom i mål C-241/94 (se ovan), punkterna 29 och 35; domstolens dom av den 5 oktober 1999 i mål C-251/97, Frankrike mot kommissionen, REG 1999, s. I-6639, punkterna 40, 46 och 47.

kvalifikationer än tjänstemännen inom den offentliga förvaltningen. Statstjänstemännen vid La Poste innehar till största delen lägkvalificerade verkställande tjänster medan statens och de lokala myndigheternas förvaltningar främst har behov av tjänstemän med högre kvalifikationer.

- iii) Den statliga åtgärden i Combismålet syftade till att ersätta statstjänstemännens privilegierade och kostsamma ställning med en kontraktsanställning som kan jämföras med ställningen för de anställda i andra busstransportföretag som konkurrerar med Combis. De aktuella åtgärderna innebär däremot ingen förändring av statusen och rättigheterna för tjänstemännen vid La Poste⁽⁵⁵⁾. Denna status och dessa rättigheter skiljer sig från vad som gäller för de anställda hos La Postes konkurrenter som omfattas av privaträttsliga avtal.

När det gäller den påstått "privilegierade och kostsamma" ställningen för La Postes tjänstemän i förhållande till anställningsvillkoren för de anställda hos La Postes konkurrenter har kommissionen, på grundval av uppgifter från de båda bankernas balansräkningar⁽⁵⁶⁾, på motsvarande sätt gjort en jämförelse mellan bankernas totala lönekostnader och de totala lönekostnaderna för tjänstemännen vid La Poste. Resultaten visar att den genomsnittliga totala lönekostnaden i de berörda bankerna med största sannolikhet är högre (eller åtminstone lika stor som) den genomsnittliga totala lönekostnaden för tjänstemännen vid La Poste. Frankrike har tillfrågats om detta och erkänner att man inte har tillgång till tillförlitliga och relevanta uppgifter om genomsnittskostnaden för en kontraktsanställd hos de företag som konkurrerar med La Poste⁽⁵⁷⁾. Frankrike har därför gjort en uppskattning för att försöka visa att den genomsnittliga kostnaden för La Postes tjänstemän, om antalet tjänsteår är detsamma, är högre än den genomsnittliga kostnaden för "liknande" anställda med icke tidsbestämda avtal, både inom den verksamhet som avser post- och paketbefordran och inom bankverksamhe-

ten. Uppskattningen bygger på den hypotes som Frankrike tagit fasta på och som går ut på att genomsnittskostnaden för en privatanställd vid La Poste är jämförbar med genomsnittskostnaden för en anställd hos en konkurrent inom samma sektor. Kommissionen anser att denna hypotes inte kan godtas, eftersom den bortser från faktorer av grundläggande betydelse för fastställande av löner, särskilt effekterna av arbetsgivarens anseende. Om La Poste har gott anseende, t.ex. i fråga om långsiktiga karriärmöjligheter, kan företaget tillämpa lägre löner än konkurrenter som inte har samma anseende. Kommissionen anser därför att Frankrike inte på ett övertygande sätt visat att tjänstemännen vid La Poste hade en både "privilegierad och kostsam" ställning jämfört med anställningsvillkoren för de anställda hos La Postes konkurrenter, även om kommissionen inte utesluter att så kan vara fallet.

- iv) Konkurrenssituationen för Combis verksamhet var en annan än situationen för La Poste. Aktiebolaget Combis A/S bedrev sin transportverksamhet på kommersiell grund och verkade på marknaden på konkurrensvillkor som kunde jämföras med villkoren för privata bussbolag. De offentliga transportförvaltningsföretagen överläter efter anbudsförfaranden åt privata och offentliga företag att utföra busstransporterna. Enligt reglerna för anbudsförfaranden tilldelas kontraktet det "ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet", och ingen hänsyn tas till om anbudsgivaren är av privat eller offentlig karaktär. La Poste förfogar för sin del över ett stort monopolområde, där de ekonomiska kraven tar sig andra uttryck.

- (147) Kommissionen anser att de faktiska olikheterna mellan Combismålet och det aktuella ärendet är tillräckliga för att motivera olika resonemang i de båda fallen.

⁽⁵⁵⁾ Här råder stora olikheter med kommissionens beslut av den 28 mars 2003 i ärende N 483/2000 – Nederländerna, försäljning av Ingenieurbureau Zuid-Holland (EGT C 5, 8.1.2002, s. 2), som nämns i beslutet om att inleda förfarandet. I det ärendet betalades den ekonomiska kompensationen från de nederländska myndigheterna ut till de anställda som förlorade sin status som provinstjänstemän och de därmed sammanhängande anställningsvillkoren.

⁽⁵⁶⁾ De två berörda bankerna är Crédit agricole och BNP-Paribas.

⁽⁵⁷⁾ Frankrike framför även generella argument om att verksamheten vid La Banque Postale skiljer sig från verksamheten vid de stora allmänna bankerna (som även har investerings- och finansieringsverksamhet och har en större närvaro på den "övre" delen av marknaden för banktjänster till privatkunder och mindre företag). Frankrike har emellertid inte gjort någon kvantifiering av dessa faktorer, och det är därför inte möjligt att dra någon entydig slutsats av de argument som framförts.

- (148) Den "interna" metod som Frankrike föreslår anses slutligen inte som lämplig av kommissionen, särskilt med hänsyn till särdragen hos den (begränsade) grupp tjänstemän som berörs och till att företaget nyligen bildats. Denna synpunkt delas för övrigt av Frankrike. I Frankrikes beräkningar jämförs dessutom La Postes verkliga kostnader (inklusive 1998 års övre gräns) med de kostnader La Poste skulle ha haft om företaget, när det bildades den 1 januari 1991, hade infört ett nytt pensionsystem med samma förmåner men grundat på fonderingsprincipen. Denna jämförelse är enligt kommissionens mening alldeles för hypotetisk för att några relevanta slutsatser ska kunna dras om huruvida åtgärderna i fråga har inslag av stöd.

6.1.4 Snedvridning av konkurrensen

- (149) Åtgärderna i fråga innebär en selektiv ekonomisk fördel eftersom de endast gäller ett enda företag, La Poste⁽⁵⁸⁾. Sådana åtgärder hotar i princip att snedvrida konkurrensen⁽⁵⁹⁾.

6.1.5 Slutsats

- (150) Av ovanstående överväganden framgår, mot bakgrund av tillämplig rättspraxis, inklusive domen i Combustmälet, att åtgärderna i fråga utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i fördraget.

6.2 Stödets olaglighet

- (151) 1998 års övre gräns har införts utan förhandsanmälan till kommissionen. Den är därmed olaglig.
- (152) Kommissionen konstaterar i detta sammanhang att den övre gränsen har gett upphov till effekter på både de avreglerade marknaderna och den verksamhet som omfattas av ett lagligt monopol. La Poste bedrev alltså inte enbart monopolverksamhet⁽⁶⁰⁾. Den övre gränsen kan följaktligen inte betraktas som befintligt stöd.
- (153) Reformen 2006 anmälades till kommissionen. Genomförandet har avbrutits såtillvida att La Poste fortsätter att betala det arbetsgivarbidrag som är följden av 1998 års övre gräns. 2006 års reform har alltså inte genomförts.

6.3 Stödets förenlighet med den gemensamma marknaden

Allmän bakgrund för undersökningen av det aktuella stödets förenlighet

- (154) De undantag som anges i artikel 87.2 i fördraget i fråga om stöd av social karaktär som ges till enskilda konsumenter, stöd för att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser och stöd som ges i vissa områden i Förbundsrepubliken Tyskland, saknar givetvis relevans i detta fall.
- (155) Vad beträffar undantagen enligt artikel 87.3 i fördraget konstaterar kommissionen att stödet i fråga inte är avsett att främja den ekonomiska utvecklingen i regioner där levnadsstandarden är onormalt låg eller där det råder

allvarlig brist på sysselsättning och att det inte utgör ett viktigt projekt av europeiskt intresse eller syftar till att avhjälpa en allvarlig störning i Frankrikes ekonomi. Det är inte heller avsett att främja kultur och bevara kulturarvet.

- (156) Det bör undersökas om kommissionen kan förklara åtgärderna som förenliga med stöd av artikel 87.3 c i fördraget, enligt vilken stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner kan anses förenligt med den gemensamma marknaden, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset.

- (157) Kommissionen erinrar dessutom om att Frankrike inte åberopat artikel 86.2 i fördraget som grund för att stödet till La Poste ska anses som förenligt.

Analys av stödets effekter – grad av konkurrenssnedvridning

- (158) Med hänsyn till arten och effekterna av reformen, som innebär att La Postes bidrag anpassas till konkurrenternas, anser kommissionen att bedömningen av stödets förenlighet bör utgå från upprättande av lika villkor i fråga om obligatoriska sociala avgifter och skatter mellan La Poste och dess konkurrenter inom post- och paketsektorn och sektorn för finansiella tjänster, där huvuddelen av La Postes verksamhet bedrivs⁽⁶¹⁾.
- (159) För att analysera stödets effekter och bedöma graden av konkurrenssnedvridning måste kommissionen först och främst undersöka nivån för de bidrag som La Poste betalar i förhållande till konkurrenterna, mot bakgrund av Frankrikes åtaganden. Därefter kommer kommissionen att fastställa vad som skulle ha hänt om La Poste inte hade beviljats det aktuella stödet. Stödets positiva och negativa effekter kommer att analyseras. Därmed kommer en sammantagen bedömning av stödets förenlighet att kunna göras.

Nivå för de bidrag som betalas av La Poste

- (160) Kommissionen har mycket ingående granskat metoden för beräkning av den nivå som garanterar lika konkurrensvillkor.

⁽⁵⁸⁾ Den pensionsmekanism som fastställdes genom 1990 års lag avsåg två företag, La Poste och France Télécom. Det system som tillämpas för France Télécom ändrades under 1996–1997. Sedan dess omfattas endast La Poste av den mekanism som infördes genom 1990 års lag.

⁽⁵⁹⁾ Se domstolens dom av den 20 november 2003 i mål C-126/01, *Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie mot GEMO SA*, REG 2003, s. I-13769, punkt 33.

⁽⁶⁰⁾ Se förstainstansrättens dom av den 15 juni 2000 i målen T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97 till T-607/97, T-1/98, T-3/98 till T-6/98 och T-23/98, *Alzetta Mauro mot kommissionen*, REG 2000, s. II-2319, punkt 147.

⁽⁶¹⁾ Eftersom La Poste saknar beslutsutrymme och med hänsyn till att förmånerna inom det allmänna systemet och tjänstemännens system i stort sett är jämförbara (anpassningen till det allmänna systemet när det gäller den försäkringstid som krävs inom den offentliga förvaltningen för att en fullständig pension ska kunna betalas ut regleras i synnerhet i lag nr 2003-775 av den 21 augusti 2003 om pensionsreform), anser kommissionen i detta sammanhang att det inte är nödvändigt att jämföra de förmåner som ges inom systemen i fråga. En sådan jämförelse är för övrigt inte möjlig eftersom den skulle förutsätta indirekta och osäkra överväganden, t.ex. jämförelse av för- och nackdelar med tjänstemännens anställning i förhållande till de privatanställda. Det väsentliga i konkurrenshänseende är under alla omständigheter att analysera det som påverkar La Postes räkenskaper i förhållande till konkurrenterna, nämligen de bidrag som ska betalas.

(161) Inledningsvis bör det erinras om att två faktorer skiljer systemet för La Postes bidrag från vad som stadgas i civilrätten:

i) Bidragens befriande eller icke-befriande verkan.

ii) Bidragsbeloppen.

(162) När det gäller den första aspekten betalar en civilrättslig arbetsgivare bidrag med befriande verkan inom ramen för ett fördelningssystem. La Poste betalar ingen avgift med befriande verkan utan ålades genom 1990 års lag att balansera pensionssystemet för sina statstjänstemän. 1998 års övre gräns, som utgör ett högsta belopp för arbetsgivarbidraget utan hänsyn till avgiftsnivån och sedan, på ett mer genomgripande sätt, 2006 års lag, får till effekt att ett bidrag med befriande verkan införs.

(163) Stödet i fråga innebär alltså en lösning när det gäller den första skillnaden mellan La Postes system och vad som stadgas i civilrätten.

(164) När det gäller den andra aspekten har kommissionen kunnat bekräfta att nettonuvärdet av de framtida betalningsflödena enligt 1990 års lag är högre än nettonuvärdet av de framtida betalningsflöden som följer av tillämpning av den justerade nivån som garanterar lika konkurrensvillkor⁽⁶²⁾. I frånvaro av stöd skulle alltså La Poste behöva betala högre bidrag än vad som blir följden av de civilrättsliga reglerna.

(165) Kommissionen noterar dessutom att upprättandet av lika villkor mellan La Poste och dess konkurrenter krävde två ändringar av den nivå som garanterar lika konkurrensvillkor:

i) Utvidgning av beräkningsunderlaget till att innefatta samtliga sociala risker

I anmälan⁽⁶³⁾ begränsas beräkningen av den nivå som garanterar lika konkurrensvillkor till endast de gemensamma riskerna. Arbetslöshetsförsäkringen och försäkring mot utebliven löneutbetalning i samband med rekonstruktion eller förenklat konkursförfarande undantogs, eftersom dessa risker i princip inte gäller tjänstemännen till följd av deras status. Själva tanken bakom den reform som Frankrike planerar är dock att åstadkomma lika konkurrensvillkor mellan La Poste

och dess konkurrenter i fråga om obligatoriska sociala avgifter och skatter, utan hänsyn till olikheterna i fråga om status mellan tjänstemän privatanställda. Även om det verkar uteslutet med förflyttning i stor skala (se skäl 146) är det dessutom inte omöjligt att punktåtgärder för förflyttning av tjänstemän från La Poste till den offentliga förvaltningen kan genomföras, vilket skulle ge La Poste en viss flexibilitet i hanteringen av tjänstemannapersonalen⁽⁶⁴⁾, på motsvarande sätt som för France Télécom.

Kommissionen anser att dessa argument gör det berättigat att ta med samtliga sociala risker vid beräkningen av den nivå som garanterar lika konkurrensvillkor. Frankrikes åtaganden (se skäl 98) utgör ett tillfredsställande svar på kommissionens anmärkningar.

ii) En så exakt beräkning som möjligt vid fördelningen av kostnaderna mellan post- och paketsektorn och sektorn för finansiella tjänster.

Den anmälda nivån som garanterar lika konkurrensvillkor innefattade inte personal som är verksam inom flera verksamhetsgrenar och för vilken La Banque Postale faktureras på området för finansiella tjänster, eftersom Frankrike ansåg att dessa generalister, till skillnad från tjänstemännen i resursgruppen, inte har specifik utbildning eller kompetens på bankområdet, och eftersom deras antal, geografiska placering, utbildning och karriärutveckling bestäms av La Poste.

Enligt kommissionens mening innebär dock den omständighet att personal som är verksam inom flera verksamhetsgrenar även arbetar inom den finansiella verksamheten, exempelvis i kassan, att fördelningen av kostnaderna mellan post- och paketsektorn och sektorn för finansiella tjänster bör grundas på de mest exakta uppgifter som finns tillgängliga. De franska myndigheternas åtagande (se skäl 100) att vid den årliga beräkningen av den nivå som garanterar lika konkurrensvillkor hänföra personal som är verksam inom flera verksamhetsgrenar och för vilken La Banque Postale faktureras till banksektorn, på grundval av uppgifter ur La Postes kostnadsbokföring⁽⁶⁵⁾, är därmed tillfredsställande.

⁽⁶²⁾ La Poste har dessutom sedan 1998 betalat högre sammanlagda bidrag än de som skulle ha blivit följden av den justerade nivån som garanterar lika konkurrensvillkor.

⁽⁶³⁾ Se i detta sammanhang bilaga 2 (jämförelse mellan de egenavgifter som gäller tjänstemän respektive civilrättsligt anställda) och bilaga 3 (jämförelse mellan arbetsgivaravgifterna för La Poste och privaträttsliga arbetsgivare) i beslutet om att inleda förfarandet.

⁽⁶⁴⁾ Även om tillämpningsdekretet ännu inte antagits syftar lag nr 2007-148 av den 2 februari 2007 om modernisering av den offentliga förvaltningen till att avskaffa vissa lagstiftningsmässiga hinder i de stadgeenliga anställningsbestämmelserna och införa ett system för La Poste av samma slag som det som gäller France Télécom. Frankrike anser att de villkor som fastställs i lagen bör få till följd att eventuella förflyttningar av tjänstemän från La Poste till förvaltningen begränsas till antalet.

⁽⁶⁵⁾ I kommissionens beslut av den 21 december 2005 om åtgärder i samband med bildandet och driften av La Banque Postale (skrivelser K(2005)5412) godkänns systemet för analytisk fördelning av La Postes kostnader på La Banque Postale.

Den andel som verksamheten inom den finansiella sektorn står för vid beräkningen av den nivå som garanterar lika konkurrensvillkor justeras därmed från [...] % till [...] % av lönesumman.

- (166) Tack vare Frankrikes ändringar av beräkningen av den nivå som garanterar lika konkurrensvillkor innebär mekanismen i fråga att nivåerna för lönebaserade obligatoriska sociala avgifter och skatter utjämnas mellan La Poste och övriga företag i post- och paketsektorn och banksektorn som omfattas av civilrätten i fråga om sociala förmåner. Den övergångsperiod under 2006–2010 som Frankrike anger i anmälan bör dock inte medföra att La Poste betalar bidrag på en lägre nivå än den justerade nivån som garanterar lika konkurrensvillkor.

Scenario utan beviljande av stöd

- (167) Utan reformen skulle La Poste ha tvingats att, för räkenskaperna efter räkenskapsåret 2006, ha täckning för pensionsåtagandena för tjänstemannapersonalen. Detta skulle ha varit en direkt följd av att arbetsgivarbidragen för pensionerna till tjänstemännen vid La Poste inte hade befriande verkan.
- (168) Utan stödet skulle La Postes bidrag inte vara anpassat till nivån för konkurrenternas betalningar. Detta skulle innebära en nackdel för La Poste, som inte skulle kunna konkurrera till fullo på de avreglerade marknaderna (som finansiella tjänster och expressbefordran).
- (169) Utan reformen skulle La Poste ha tvingats stå för den årliga finansieringen av bidragen, vilket skulle leda till en årlig extra kostnad på hundratals miljoner euro jämfört med det system som reformen medför⁽⁶⁶⁾. Kommissionen anser dock att dessa merkostnader (som konkurrenterna slipper) inte är så stora att de skulle ha tvingat La Poste att minska sin verksamhet inom de konkurrensetsatta sektorerna, vare sig det gäller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse eller inte.

- (170) En stor del av kostnaderna i fråga har i själva verket anknytning till tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, vilket i princip bör göra det möjligt för La Poste att få ersättning för de aktuella merkostnaderna⁽⁶⁷⁾. De bidrag

som hänför sig till verksamhet som inte utgör tjänster av allmänt ekonomiskt intresse har för övrigt ingen väsentlig inverkan på La Postes planerade verksamhet. Bidragen i fråga utgör fasta kostnader. Kostnadernas fasta karaktär innebär just att de sannolikt saknar betydelse för La Postes affärsbeslut, särskilt framtida investeringsbeslut. La Poste måste betala de fasta kostnaderna oavsett om man beslutar sig för att genomföra ett visst investeringsprojekt.

- (171) Bidragsnivån skulle på ett betydande sätt kunna påverka La Postes verksamhet dels om bidragsbeloppet skulle bli extremt högt, vilket skulle kunna tvinga La Poste att lämna marknaden, dels om kapitalkostnaden skulle stiga mycket kraftigt.

- (172) Med tanke på La Postes situation⁽⁶⁸⁾ verkar det inte råda någon påtaglig risk för att företaget ska gå i konkurs.

- (173) Teoretiskt sett kan det inte helt och hållet uteslutas att de extra årliga bidrag som La Poste betalar har försämrat dess resultat, vilket skulle ha kunnat leda till att operatörens finansieringsvillkor förändrats till följd av en högre kapitalkostnad. Detta förefaller dock mycket osannolikt mot bakgrund av de argument som anförs ovan, och de eventuella förändringarna av marknadsvillkoren skulle vara obetydliga.

Stödets positiva effekter

- (174) Avregleringen av postsektorn är en process som har pågått sedan 1998⁽⁶⁹⁾. Den övre gränsen och reformen av La Postes pensionssystem är viktiga etapper i företagets anpassning till den pågående avregleringen och inför en fullständig avreglering av den franska postmarknaden⁽⁷⁰⁾. Avregleringen av postmarknaderna i gemenskapen anses för övrigt vara av stor betydelse för Lissabonstrategin för tillväxt och sysselsättning⁽⁷¹⁾. I politiskt hänseende anser kommissionen, utan att bortse från gemenskapsintresset, att avregleringen av postsektorn kan försvåras om förslag till pensionsreformer, som det som detta beslut gäller, inte godkänns.

⁽⁶⁸⁾ Se exempelvis Standard & Poor's kreditvärdering av La Poste som offentliggjordes i april 2007.

⁽⁶⁹⁾ År 1998 begränsade sig avregleringen av postsektorn till brev som väger mer än 350 g vilkas pris är lägre än fem gånger den allmänna avgiften för en brevfraktsändelse av första viktclassen inom den snabbaste normalkategori (om en sådan finns). År 2003 sänktes viktgränsen till 100 g och ett pris lägre än tre gånger den allmänna avgiften och 2006 till 50 g och ett pris lägre än två och en halv gånger den allmänna avgiften.

⁽⁷⁰⁾ På samma sätt ansåg kommissionen i sitt beslut i ärende N 405/2005, Grekland – Finansiellt bidrag till OTE:s frivilliga system för förtidspension (EUT C 151, 29.6.2006, s. 2), att genomförandet av systemet för förtidspension var en nödvändig etapp för företagets fortsatta privatisering.

⁽⁷¹⁾ Se t.ex. skälen 5 och 6 i förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 97/67/EG beträffande fullständigt genomförande av gemenskapens inre marknad för posttjänster (KOM(2006) 594 av den 18 oktober 2006).

⁽⁶⁶⁾ För exempelvis 2005 uppgår skillnaden mellan det belopp som ska betalas enligt 1990 års lag och den justerade nivån som garanterar lika konkurrensvillkor till [...]. För 2010 uppskattar Standard & Poor's att besparingen för La Poste uppgår till 700 miljoner euro.

⁽⁶⁷⁾ Överkompensation är förbjudet enligt reglerna om statligt stöd för ersättning för allmännyttiga tjänster. Dessutom erinras om att bibehållande av ett utbud av tjänster som kan omfattas av monopol förefaller berättigat för att de samhällsomfattande tjänsterna ska fungera på ekonomiskt balanserade villkor (se skäl 16 i direktiv 97/67/EG).

- (175) I detta sammanhang bör det erinras om att det pensions-system som gäller för La Poste enligt 1990 års lag har vissa särdrag (t.ex. den icke-befriande karaktären hos La Postes arbetsgivarbidrag och nivån för detta bidrag, som är högre än för konkurrenterna) som, sedda för sig, snedvrider konkurrensen till skada för La Poste. Den viktigaste effekten av stödet i fråga är att La Postes bidrag anpassas till de bidrag som betalas av konkurrenterna, så att den konkurrenssnedvridning som drabbar La Poste undanröjs.
- (176) Kommissionen anser vidare att åtgärderna i fråga är anpassade till det mål av gemenskapsintresse som åsyftas. Inget annat instrument hade kunnat ge en effektivare lösning på frågan. Inom de sektorer som avser tjänster av allmänt ekonomiskt intresse skulle ersättning för allmännyttiga tjänster visserligen kunna beviljas, men problemets strukturella karaktär gör detta ohållbart på lång sikt.
- (177) Dessutom har den övre gränsen och därefter reformen hjälpt La Poste att gradvis börja agera som en privat investerare som ställs inför normala kommersiella krav. Antagna åtgärder, t.ex. rekryteringen av privatanställda (i stället för tjänstemän), har redan genomförts i detta syfte.
- (178) När det gäller åtgärdernas proportionalitet är det beviljade stödet begränsat till ett absolut minimum eftersom den justerade nivån som garanterar lika konkurrensvillkor beräknats med inkluderande av samtliga relevanta bidrag.
- (179) Även om åtgärderna i fråga inte avser något särskilt system i fråga om pensionsförmåner möjliggör de slutligen hållbarhet hos en finansieringsmekanism som blivit föråldrad till följd av den historiska utvecklingen. Kommissionen anser följaktligen att dessa åtgärder ingår i den bredare ramen för reform av medlemsstaternas pensions-system, en reform som både rådet och kommissionen efterfrågat.
- (181) Inom ramen för en statisk analys anser kommissionen följande:
- i) Konkurrenssnedvridningen är mycket begränsad inom monopolområdena, där inga direkta konkurrenter förekommer. Mot bakgrund av La Postes förflutna och dess verksamhet står det klart att en stor del ⁽⁷²⁾ av 2006 års åtaganden utanför balansräkningen avser verksamhet inom monopolområdet.
 - ii) På de postmarknader som redan avreglerats och på marknaden för finansiella tjänster skulle de ekonomiska medel som La Poste frigjort till följd av åtgärderna i fråga teoretiskt sett kunna möjliggöra missbruk av dominerande ställning, eftersom konkurrenter skulle kunna avskräckas från att ta sig in på de berörda marknaderna. Inom sektorn för finansiella tjänster har La Banque Postale 10,7 % av marknaden för banktjänster till privatkunder och mindre företag (2005), men dess verksamhet är endast i viss mån diversifierad. Kommissionen anser att åtgärderna även i detta avseende endast kommer att få begränsad effekt, särskilt när den särskilda rättigheten att erbjuda sparkonton av typen "livret A" upphör ⁽⁷³⁾. På de postmarknader som redan avreglerats (t.ex. expresse-tjänsterna) kan La Poste inneha stora marknadsandelar, vilket innebär att det inte kan uteslutas att åtgärderna i fråga får effekter för konkurrenterna. Eftersom pensionskostnaderna är av fast karaktär bör dock den verkliga effekten bli begränsad.
- (182) Inom ramen för en dynamisk analys, särskilt av de marknader som för närvarande ingår i monopolområdet men normalt sett ska konkurrensutsättas under de kommande åren, anser kommissionen följande:
- i) Åtgärderna i fråga skulle teoretiskt sett kunna göra det möjligt för La Poste att upprätthålla en dominerande ställning. Kommissionen anser emellertid att denna risk är liten, eftersom åtgärderna endast syftar till att anpassa La Postes bidrag till det som betalas av konkurrenterna och La Postes monopol inte medfört någon onormal ekonomisk fördel för företaget ⁽⁷⁴⁾.

Stödets negativa effekter

- (180) De produkter och marknader som berörs kan klassificeras enligt följande:
- i) Posttjänster som omfattas av ett lagligt monopol (t.ex. brev som väger mindre än 50 g).
 - ii) Icke-monopoliserade posttjänster (t.ex. expressbefordran).
 - iii) Tjänster vid sidan av postsektorn, särskilt finansiella tjänster, som länge varit avreglerade.

⁽⁷²⁾ Frankrike kan inte ange det exakta beloppet, exempelvis därför att den personal som förvärvat rättigheterna har en karriärutveckling som innebär att de går från monopolområdet till en avreglerad sektor, medan kostnadsbokföringen inte syftar till att följa de anställdas verksamhet med avseende på fördelningen mellan tjänstemän och privatanställda utan till att skilja på räkenskaper mellan monopolområdet och den avreglerade sektorn.

⁽⁷³⁾ Enligt kommissionens beslut av den 10 maj 2007 om särskilda rättigheter att erbjuda sparkonton av typ "livret A" och "livret bleu", (C(2007) 2110) har Frankrike nio månader på sig att avskaffa detta system.

⁽⁷⁴⁾ Även om 2006 års resultat visar en förbättring befinner sig La Poste inte i någon blomstrande ekonomisk situation. Under perioden 1991–2005 var resultatets genomsnittliga andel av omsättningen endast 0,5 %. I monopolområdet var resultatets andel av omsättningen 6,8 % för 2000–2004, medan kommissionen betraktat en mycket högre siffra som normal lönsamhet i ärendet med Post Office Limited, som till viss del bedriver samma slags distributionsverksamhet som La Poste. Dessutom skulle ingen privat investerare bygga upp ett nät som liknar postnätet. Detta nät är inte lönsamt och upprätthålls endast för de tjänster av allmänt ekonomiskt intresse som ingår i La Postes uppdrag och med hjälp av ersättningen från staten för allmännyttiga tjänster (i detta sammanhang konstaterar Standard & Poor's att La Postes nät årligen går med 350 miljoner euro i förlust, trots en ersättning på 130 miljoner euro i form av skattebefrielse).

- ii) Även om det särskilda schablonbidrag som Frankrike nämner i praktiken utgör en förskottsbetalning av bidrag med anknytning till den justerade nivån som garanterar lika konkurrensvillkor medförde betalningen 2006 på 2 miljarder euro, som möjliggjordes genom ett lån, en försämring av koncernens finansiella situation. Enligt Standard & Poor's har La Poste gentemot staten åtagit sig att till 2010 återupprätta den finansiella situation som rådde 2005, framför allt genom att använda inkomster som härrör från reformen av pensionssystemet för amorteringen. La Postes finansiella ställning har påverkats av detta under en avgörande period när man står inför en fullständig avreglering av postsektorn.

Slutsatser

- (183) Av ovanstående framgår att de negativa effekterna av stödet till La Poste kommer att vara måttliga.
- (184) Eftersom åtgärderna, mot bakgrund av Frankrikes åtaganden, begränsar sig till vad som är absolut nödvändigt för upprättandet av lika villkor i fråga om obligatoriska sociala avgifter och skatter och sätter stopp för en konkurrenssnedvridning som skadat La Poste, innebär de inte att handeln påverkas i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. Kommissionen anser följaktligen att stödet i fråga är förenligt med den gemensamma marknaden utan att någon kompletterande kompensationsåtgärd är nödvändig.

6.4 Kompletterande anmärkning: det tidigare fallet med EDF

- (185) I kommissionens beslut 2005/145/EG i ärendet med EDF godkändes statligt stöd som innebär att företagen inom en sektor befrias från särskilda pensionsförpliktelser som överstiger dem som blir följden av det allmänna pensionssystemet och som fastställts under en period av monopol. Kommissionen ansåg då att den delvis minskade kostnaden till följd av mekanismen för finansiering av de särskilda pensionsrättigheter som förvärvats före reformen utgjorde statligt stöd enligt artikel 87.1 i fördraget som kunde förklaras förenligt med den gemensamma marknaden. Kommissionen ansåg i sin analys av stödets förenlighet att EDF:s situation inte skilde sig nämnvärt från en situation med icke-återvinningsbara kostnader på energiområdet. Det handlade i själva verket om stöd för att underlätta övergången till en konkurrenssatt energimarknad. Kommissionen ansåg att stödet till EDF borde likställas med kompensationen för icke-återvinningsbara kostnader och tillkännagav att denna metod

skulle komma att användas vid framtida analyser av liknande fall.

- (186) I beslutet om EDF avsåg stödet endast sektorer där det traditionellt rått monopol. Detta är inte fallet i det aktuella ärendet, som avser både monopolområdet och det avreglerade området. EDF och La Poste utgör alltså inte helt och hållet likartade fall. Inom ramen för en liknande analys av metoden med icke-återvinningsbara kostnader anges dock följande i beslutet om att inleda det aktuella förfarandet: Kommissionen kan inte i detta skede dra slutsatsen att åtgärderna är nödvändiga för att till fullo utnyttja fördelarna till följd av avregleringen av marknaden för posttjänster. Ett sådant resonemang är möjligt om kommissionen försäkrat sig om att La Poste faktiskt befinner sig i en situation som är jämförbar med konkurrenternas.

- (187) Kommissionen har nu slagit fast att

- i) La Poste inte längre rekryterar tjänstemän,
- ii) den justerade nivån som garanterar lika konkurrensvillkor placerar La Poste i en situation där man konkurrerar på lika villkor med konkurrenterna när det gäller obligatoriska sociala avgifter och skatter,
- iii) skyldigheterna till följd av 1990 års lag, före avregleringen av postsektorn, skulle påverka La Postes konkurrenskraft i en omgivning där avreglering pågår.

- (188) Kommissionen anser följaktligen att stödet i fråga innebär att La Poste befrias från särskilda pensionsförpliktelser som överstiger dem som följer av det allmänna pensionssystemet och som fastställts under en period av monopol.

6.5 Avsaknad av täckning för pensionsåtagandena från och med 2007

- (189) Kommissionen konstaterar att La Poste fram till 2006 tog upp pensionsåtagandena för tjänstemannapersonalen utanför balansräkningen i årsredovisningen. Om bidraget inte haft befriande verkan skulle La Poste ha tvingats avsätta medel för motsvarande åtaganden i balansräkningen från och med 2007. Detta är följden av en normal tillämpning, utan några undantag, av de internationella redovisningsstandarderna enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder⁽⁷⁵⁾. Avsaknaden av täckning utgör alltså inte statligt stöd. För övrigt handlar det inte om statliga medel, utöver dem som åtgärderna i fråga gäller.

⁽⁷⁵⁾ EGT L 243, 11.9.2002, s. 1.

7. SLUTSATSER

(190) 1998 års övre gräns och reformen av pensionssystemet för statstjänstemän vid La Poste med stöd av artikel 150 i ändringsbudgeten för 2006 utgör statligt stöd som är förenligt med den gemensamma marknaden, under förutsättning att

- i) man vid den årliga beräkningen av den nivå som garanterar lika konkurrensvillkor inom området för finansiella tjänster inkluderar personal som är verksam inom flera verksamhetsgrenar och för vilken La Banque Postale faktureras på grundval av uppgifter ur La Postes kostnadsbokföring, och
- ii) den nivå som garanterar lika konkurrensvillkor innefattar samtliga avgifter, sociala avgifter och skatter, även avgifterna till AGS och arbetslöshetsförsäkringen, det särskilda solidaritetsbidraget och kostnaden för de förmåner som omfattas av La Postes egenförsäkring.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den övre gräns som sedan 1998 tillämpas för La Postes ersättning för de pensioner som staten betalar ut till statstjänstemännen vid La Poste och den anmälda reformen av pensionssystemet för dessa tjänstemän med stöd av artikel 150 i ändringsbudgeten för 2006 utgör statligt stöd som är förenligt med den gemensamma marknaden, under förutsättning att villkoren i artikel 2 uppfylls.

Artikel 2

1. Vid den årliga beräkningen av den nivå som garanterar lika konkurrensvillkor, för att fastställa beloppet för det arbetsgivarbidrag med befriande verkan som avses i artikel 150 i ändringsbudgeten för 2006, ska, inom området för finansiella tjänster, personal som är verksam inom flera verksamhetsgrenar och för vilken La Banque Postale faktureras på grundval av uppgifter ur La Postes kostnadsbokföring inkluderas.

2. Den nivå som garanterar lika konkurrensvillkor ska innefatta samtliga avgifter, sociala avgifter och skatter, även avgifterna till AGS (Association pour la Gestion du régime de garantie des créances des Salariés) och arbetslöshetsförsäkringen, det särskilda solidaritetsbidraget och kostnaden för de förmåner som omfattas av La Postes egenförsäkring.

Artikel 3

Frankrike ska inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits för att följa beslutet.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till Republiken Frankrike.

Utfärdat i Bryssel den 10 oktober 2007.

På kommissionens vägnar

Neelie KROES

Ledamot av kommissionen

REKOMMENDATIONER

RÅDET

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 3 mars 2008

om anpassning av rekommendation 98/376/EG om parkeringstillstånd för personer med funktionshinder, med anledning av Republiken Bulgariens, Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Rumäniens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till Europeiska unionen

(2008/205/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD UTFÄRDAR DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av 2003 års anslutningsakt, särskilt artikel 57,

med beaktande av 2005 års anslutningsakt, särskilt artikel 56,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) För vissa rättsakter som fortsätter att gälla efter den 1 januari 2007 och som behöver anpassas med anledning av anslutningen finns anpassningarna inte med i anslutningsakten.

- (2) Enligt artikel 57 i 2003 års anslutningsakt och artikel 56 i 2005 års anslutningsakt ska sådana anpassningar antas av rådet, om det är rådet som har antagit rättsakten i fråga.

- (3) Rådets rekommendation 98/376/EG av den 4 juni 1998 om parkeringstillstånd för personer med funktionshinder ⁽¹⁾ bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

Rekommendation 98/376/EG ska ändras i enlighet med bilagan.

Utfärdad i Bryssel den 3 mars 2008.

På rådets vägnar

J. PODOBNÍK

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 167, 12.6.1998, s. 25.

BILAGA

Rekommendation 98/376/EG ska ändras enligt följande:

1. Under sjunde strecksatsen i punkt D i bilagan ska förteckningen över särskiljande tecken ersättas med följande:

"B: Belgien
BG: Bulgarien
CZ: Tjeckien
DK: Danmark
D: Tyskland
EST: Estland
IRL: Irland
EL: Grekland
E: Spanien
F: Frankrike
I: Italien
CY: Cypern
LV: Lettland
LT: Litauen
L: Luxemburg
H: Ungern
M: Malta
NL: Nederländerna
A: Österrike
PL: Polen
P: Portugal
RO: Rumänien
SLO: Slovenien
SK: Slovakien
FIN: Finland
S: Sverige
UK: Förenade kungariket"

2. Under punkt E i bilagan ska andra stycket ersättas med följande text:

"Om en medlemsstat önskar avfatta texten på ett annat nationellt språk än bulgariska, danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska eller ungerska, ska medlemsstaten, utan att det påverkar tillämpningen av övriga bestämmelser i denna bilaga, införa en tvåspråkig version av tillståndet, där ett av ovan nämnda språk används."

III

(Rättsakter som antagits i enlighet med fördraget om Europeiska unionen)

RÄTTSAKTER SOM ANTAGITS I ENLIGHET MED AVDELNING VI I
FÖRDRAGET OM EUROPEISKA UNIONEN

RÅDETS BESLUT 2008/206/RIF

av den 3 mars 2008

**om att definiera 1-bensylpiperazin (BZP) som ett nytt psykoaktivt ämne som ska underställas
kontrollåtgärder och straffrättsliga bestämmelser**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen,

med beaktande av rådets beslut 2005/387/RIF av den 10 maj 2005 om informationsutbyte, riskbedömning och kontroll avseende nya psykoaktiva ämnen ⁽¹⁾, särskilt artikel 8.3,

med beaktande av kommissionens initiativ,

efter att ha hört Europaparlamentet, och

av följande skäl:

(1) En riskbedömningsrapport om 1-bensylpiperazin (BZP) har utarbetats på grundval av beslut 2005/387/RIF vid ett extra sammanträde med den utvidgade vetenskapliga kommittén vid Europeiska centrumet för kontroll av narkotika och narkotikamissbruk. Rapporten lades fram för rådet och kommissionen den 31 maj 2007.

(2) BZP är ett syntetiskt framställt ämne. Det rapporterades första gången i Europeiska unionen 1999. I likhet med amfetamin och metamfetamin är BZP ett ämne som stimulerar det centrala nervsystemet men med en betydligt lägre styrka (omkring 10 % av d-amfetamin). BZP:s metabolism kan påverkas av genetisk polymorfism i enzym-systemen, vilket leder till stora individuella skillnader i mottagligheten för BZP:s effekter. Det finns även en risk för interaktion med andra droger, men överlag råder det brist på farmakokinetiska data för människor.

(3) I vissa medlemsstater kan BZP köpas lagligt hos återförsäljare av kemikalier; i avkopplande syfte säljs det som tabletter och kapslar via Internet eller i vissa medlemsstater i så kallade "smart" eller "herbal shops". På den illegala narkotikamarknaden säljs och köps också BZP som det populära narkotiska medlet ecstasy.

(4) Tretton medlemsstater och ett tredjeland (Norge) har anmält beslag av BZP i form av pulver, kapslar eller tabletter, från en kapsel eller tablett upp till 64 900 tabletter. Det finns inte många uppgifter som tyder på storskalig syntes, bearbetning eller distribution av BZP eller inblandning av organiserad brottslighet.

(5) BZP har inte något etablerat och erkänt medicinskt värde; det finns inte några kända licensierade läkemedel som innehåller BZP i Europeiska unionen.

(6) BZP är för närvarande inte föremål för bedömning och har inte varit föremål för bedömning inom ramen för FN systemet. I fem medlemsstater omfattas BZP av de kontrollåtgärder och straffrättsliga påföljder som föreskrivs i dessa staters lagstiftning, varigenom de uppfyller sina förpliktelser enligt 1961 och 1971 års FN-konventioner. Två medlemsstater tillämpar kontrollåtgärder för BZP i enlighet med sin medicinska lagstiftning.

(7) BZP har påträffats i obduktionsprover. Det är däremot inte känt i vilken utsträckning BZP orsakade döden, eftersom andra substanser eller andra omständigheter var inblandade i alla dessa fall.

(8) Riskbedömningsrapporten om BZP visar att det saknas avgörande vetenskapliga bevis för de generella riskerna med BZP. På grund av ämnets stimulerande egenskaper, hälsoriskerna, avsaknaden av medicinska fördelar och försiktighetsprincipen finns det emellertid ett behov av att kontrollera BZP, men kontrollåtgärderna bör stå i proportion till de relativt låga risker som är förbundna med ämnet.

⁽¹⁾ EUT L 127, 20.5.2005, s. 32.

- (9) Genom att ställa 1 bensylpiperazin under kontroll kan man bidra till att undvika problem med efterlevnaden av internationell rätt och rättsligt samarbete.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder i enlighet med sin nationella lagstiftning för att 1-bensylpiperazin (även känt som 1-bensyl-1,4-diazacyclohexan, N-bensylpiperazin eller – mindre exakt – som bensylpiperazin eller BZP) ska kunna underställas kontrollåtgärder i proportion till de risker som är förbundna med ämnet och sådana straffrättsliga påföljder som föreskrivs i medlemsstaternas lagstiftning för att uppfylla deras förpliktelser enligt 1971 års FN-konvention om psykotropa ämnen.

Artikel 2

Detta beslut ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Det träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts.

Utfärdat i Bryssel den 3 mars 2008.

På rådets vägnar
J. PODOBNIK
Ordförande